

PIZZERIJA »CIGLER«
Šoštanj Tel.: 063/682-288

titovo velenje, 5. julija
številka 25, cena 7 dinarjev

in club

NAŠ ČAS
NAŠ ČAS
NAŠ ČAS
NAŠ ČAS

O izgubah posebej v začetku julija

Prejšnji teden so se na tretjem zasedanju zbrali delegati vseh treh zborov skupščine občine Mozirje. Najprej so izvolili še zadnjega člana izvršnega sveta, ki bo odgovoren za področje drobnega gospodarstva, to pa je obrtnik iz Nazarij Stane Filčič. V nadaljevanju je bilo največ govora o trenutnem gospodarskem položaju v mozirski občini. Pri tem so delegati pozornost prislunili predsedniku izvršnega sveta Alfredu Božiču, ki je obširno spregovoril o položaju izgubašev, to so Gorenje-Glin, Elcroj in Kovinarstvo Ljubno. Ker posebej poglobljena razprava v tako širokem krogu ni bila mogoča, so se dogovorili, da bodo v prihodnjih dneh pripravili sestanek s poslovnimi možmi teh podjetij ter odborniki zbora združenega dela občinske skupščine.

Vroča razprava se je razvnela ob predlogu rebalansa občinskega proračuna. Poslanci Demosa so imeli precej pripomb na dosedanja način financiranja vseh mogočih postavk iz proračuna. Predsednik izvršnega sveta je pojasnil, da vsega res ni mogoče spremeniti preko noči, da pa lahko naslednje leto pričakujejo povsem drugačen način pridobivanja prihodkov proračuna, predvsem pa spremembe na tisti strani kjer se pišejo odhodki. Kakorkoli že, rebalans je bil sprejet, kot tudi predlog za ukinitvev začasnih ukrepov družbenega varstva v Gostinskem podjetju Turist.

Zapišimo še to, da bo letošnje slavlje ob občinskem prazniku izjemoma v Gornjem gradu. Izjemoma zato, ker so spremenili ustaljeni vrstni red med posameznimi krajevnimi skupnostmi, to pa zaradi dejstva, ker v Gornjem gradu letos slavijo 850-letnico benediktinskega samostana, pohvalijo pa se lahko z izjemnimi delovnimi uspehi, kakršnih v vsem povojnem obdobju ne pomnijo. Med drugim so delegati izvolili še komisijo za statutarno-pravna vprašanja in pritožbe.

j. p.

Rudarji so praznovali

Vrsto prireditev se je tudi letos zvrstilo v počastitev praznika rudarjev. Vsekakor pa je treba omeniti osrednjo — torkov skok čez kožo (na posnetku) in sobotno ter nedeljsko popoldansko mednarodno tekmo za rudarsko svetilko oziroma pokal M. cluba. Več o tem na zadnji strani.

Bele vode, Zavodnje, Ravne

Moratorij za sečnjo v gozdovih

V domu na Slemenu so se v nedeljo dopoldne zbrali kmetje lastniki gozdov iz Belih vod, Zavodnje in Raven. Tema pogovora je bila seveda več kot pereča (in je še), zato je bila tudi udeležba velike večine kmetov s tega področja povsem razumljiva. Gre namreč za vračanje tako ali drugače odvzetih gozdov in za (domnevno) pretirano sečnjo v njih.

To problematiko so sprožili zeleni Velenja, zato je kmetom vso problematiko in možne zakonske in druge rešitve razložil podpredsednik zelenih Slovenije Vane Gošnik.

Kmetom seveda ni vseeno, na kakšen način so izgubili gozdove in kako jih bodo dobili nazaj, pomembno pa je,

da so z nedeljskega posveta odšli precej pomirjeni. Prav v ponedeljek naj bi zbori republiške skupščine sprejeli mo-

službam. Sestanek na Slemenu je bil seveda bolj informativnega značaja, zagotovil pa naj bi enoten nastop vseh

Zbori republiške skupščine so na zasedanju v ponedeljek sprejeli moratorij na sečnjo v spornih gozdovih za obdobje naslednjih šestih mesecev. Zeleni Velenja pozivajo vse lastnike gozdov, da v tem obdobju nadzirajo morebitne posege v gozdu in kršitve takoj javijo gozdarskemu inšpektorju za občine Mozirje, Velenje in Žalec.

ratorij za sečnjo v spornih gozdovih, kar pomeni prepo-ved sečnje v teh gozdovih do sprejema zakona o denacionalizaciji, ki naj bi bil sprejet do konca letošnjega leta. Dotakrat imajo kmetje možnost, da morebitne kršitve reda v gozdovih in moratorija prijavijo ustreznim inšpekcijskim

kmetov v prizadevanjih za rešitev tega več kot perečega problema... Kmetje so uskladili stališča pred ponedeljkovim sestankom, ki je bil sklican za ponedeljek, 2. julija, in na katerem so sodelovali predstavniki gozdnega gospodarstva, izvršnega sveta, kmečke zveze, zelenih in drugi.

(Več prihodnjič)

—jp—

Gorenje gospodinjski aparati

Prepolovljena prodaja

Najodgovornejši predstavniki Gorenja Gospodinjski aparati, največjega podjetja v koncernu Gorenje, so na tiskovni konferenci, ki je bila 2. julija, razgrnili podatke o gospodarjenju v prvih šestih mesecih letos. Predstavili so še naložbeno dejavnost, ki je zadnja leta v tem podjetju dokaj razgibana, in pa dosežke prizadevanj za sanacijo okolja.

Zaradi blokad, zmanjšanja kupne moči in uvoza se je prodaja Gorenjev velikih gospodinjskih aparatov v Jugoslaviji v

prvih šestih mesecih letos, v primerjavi z enakim obdobjem 1988. leta, skorajda prepolovila. Zahvaljujoč izjemnim naporom pa so uspeli, v isti primerjavi, povečati prodajo na zunanje trge za več kot 40%. Maja, na primer, so izvozili kar 85% vse proizvodnje velikih gospodinjskih aparatov. Do konca junija so poslali trgovskim hišam po Jugoslaviji okrog 190.000 velikih gospodinjskih aparatov, izvozili pa so jih v istem obdobju kar 640.000.

(nadaljevanje na 3. strani)

Deklaracija o suverenosti države Republike Slovenije

Skladno z voljo vseh političnih strank in poslanskih skupin, ki so zastopane v Skupščini Republike Slovenije, je Skupščina Republike Slovenije na skupni seji dne 2. julija 1990 sklenila in razglasila »deklaracijo o suverenosti države Republike Slovenije«.

1. člen

Izhajajoč iz pravice slovenskega naroda do samoodločbe in v skladu z X., XI., LXXII — in XCII. amandmajem k ustavi Republike Slovenije ter z določbami Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah razglasa Skupščina Republike Slovenije suverenost Republike Slovenije.

2. člen

Politični gospodarski in pravni sistem Republike Slovenije temelji na ustavi in zakonih Republike Slovenije. Ustava SFRJ, zvezni zakoni in drugi zvezni predpisi veljajo na območju Republike Slovenije, če niso v nasprotju z ustavo in zakoni Republike Slovenije.

3. člen

V skladu z načelom državne suverenosti in z načelom primarnosti ustave in zakonov Republike Slovenije morajo republiški organi in organizacije zagotavljati, da bodo tudi vsi zvezni organi in organizacije na območju Republike Slovenije poslovali v skladu z veljavnim pravnim redom v Republiki Sloveniji.

4. člen

Skupščina Republike Slovenije z ustavnim zakonom določa, kateri zvezni predpisi se na območju Republike Slovenije ne uporabljajo, ker so v nasprotju z njeno ustavo in zakoni. Zakoni, ki jih Skupščina SFRJ sprejme po sprejetju te deklaracije, veljajo za območje Republike Slovenije, če k njim izreče soglasje Skupščina Republike Slovenije.

5. člen

Skupščina Republike Slovenije bo izvedla predpisan postopek za sprejem nove ustave Republike Slovenije v enem letu.

6. člen

Ta deklaracija začne veljati z dnem, ko je sprejeta in slovesno razglašena na skupni seji zborov Skupščine Republike Slovenije.

KS Pesje praznuje

7. julija je praznik krajevnih skupnosti Pesje. Ob tej priložnosti je v kraju več prireditev.

Včeraj so na tamkajšnji plastični skakalnici pripravili tekmovanje za pokal krajevnih skupnosti, jutri (v petek) bodo otroci risali na asfalt pred domom krajanov, istega dne, ob 19. uri, pa bodo v spominski sobi krajevnih skupnosti odprli razstavo Pesje skozi čas. V splet prireditev ob letošnjem krajevnem prazniku bo sodil še pohod krajanov na sam praznični dan ter srečanje na Encljevem vrhu. Začeli naj bi ga ob 16. uri. V praznovanje se bodo vključili tudi tamkajšnji gasilci, ki bodo teden dni kasneje, 14. julija, organizirali tekmovanje za pokal krajevnih skupnosti. (bm)

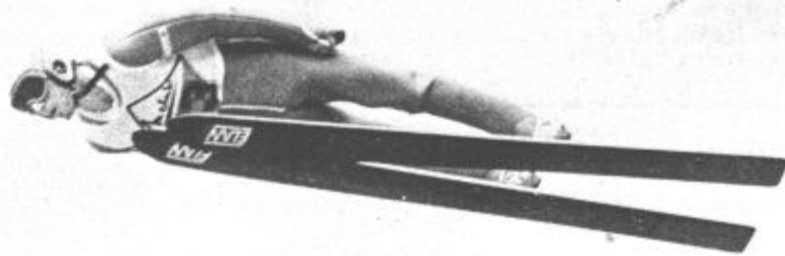
Sindikati pri vodstvu skupščine

Predsedstvo Občinskega sveta Zveze SSS Velenje se je v začetku prejšnjega tedna sestalo z vodstvom velenjske občinske skupščine. Namen pogovora je bila obojestranska predstavitev in dogovor o medsebojnem sodelovanju, ko gre za zadeve, pomembne za delavca.

Med drugim so sindikalisti prenesli vodstvu skupščine zahtevo sindikata začasno nezaposlenih delavcev Gorenje EKO v stečajju, da mora skupščina uresničiti sklep, ki ga je sprejela 9. februarja o tem, da bo podano poročilo o ukrepih, ki so bili sprejeti ob prenehanju družbenega varstva v firmi in o tem, kako je poskrbljeno za socialno varnost delavcev.

Sindikati je tudi predlagal, na tem pogovoru, da naj bi pred odločitvijo o dvigu cen na stanovanjskem in komunalnem področju temeljito prestregli gmotni položaj delavcev, kar naj bi jim bilo vodilo pri odredbi o višini cen.

(mkp)

BRAVO, FRENK! Z zadnjim skokom v drugi seriji si je veliki up našega skakalnega športa Franc »Frenk« Petek priskočil prvo mesto, premagal lep del svetovne elite, in nagradil pridne domače organizatorje z novim rekordom velenjske »letalnice« — 80,5 metra. Tako se poleti ob rekordu. (Posnetek Stane Vovk)

Elkroj
TITOVO VELENJE

Novice

Emona ekspres

MLAJEVCI

SE »UVELJAVLJAJO«

Mozirje — Ze dolgo vemo, da prenekatere zanimive prireditve v Mozirju ne bi bilo — če ne bi bilo zares prizadevnih članov sekcije mlajevcev pri mozirskem turističnem društvu. Ze ničlikokrat so se izkazali in se še bodo, kot so povedali predsednikoma skupščine občine Mozirje Andreju Presečniku in izvršnega sveta Alfredu Božiču, ki sta jih obiskala na nekdanjem, sedanjem in bodočem sejmišču ob Savinji. Razložili so jima svoje dosedanje dosežke, predvsem pa načrte, ki jih ni malo in pri katerih bo potrebno sodelovanje vseh, ki jim je kaj do boljše ponudbe, zanimivih prireditev in razvoja sploh, ne samo Mozirja, celotne doline. Obljubila sta jim vso možno pomoč, ki si jo resnici na ljubo tudi zaslužijo.

Tečaj za predšolske in šolske otroke

Titovo Velenje (tp) — Občinska zveza društev prijateljev mladine in tovrstno društvo v KS Edvarda Kardelja že snuje ta skupne akcije, s katerimi bi rada popestrila proste popoldnevne našim nadbudnežem. Mednje sodi tečaj nemščine za predšolske in šolske otroke. Prvega naj bi pripravili septembra, oktobra in novembra letos, drugega pa januarja, februarja in marca prihodnje leto. Starše in otroke obveščata o namerah tako zgodaj predvsem zato, da bi se za tečaja odločili oziroma o njiju razmislili pravočasno. Sicer pa jih bodo o vsem obvestili pravočasno.

Uspešne mlajše čebelice

Hrastnik (tp) — Zadnji teden prejšnjega meseca je bilo v Hrastniku republiško tekmovanje najboljših ekip s področnega taborniškega prvenstva. Na njem je nastopilo 24 ekip z okrog 200 tekmovalci, med njimi tudi pet ekip iz naše občine. Odrezali so se nadvse odlično, saj sta prva in druga ekipa mlajših čebelic osvojili prvo mesto. Zbrali sta več kot 90 točk oziroma je bila prva najboljša v postavljanju šotorke, druga pa pri postavljanju ognjev. Tudi ostali naši predstavniki so dosegli tretje oziroma četrto mesto.

Zbor prenoviteljev

(fk) Griček nad Celjem — v petek popoldne se je na Gričku nad Celjem zbralo precej članov ZKS — stranke demokratične prenove. Prave množičnosti sicer ni bilo, organizatorji pa so vseeno zadovoljni in niso spremenili stališča, da bo tako srečanje prenoviteljev na Gričku odslej vsako leto.

Na srečanju je bilo domala vso republiško vodstvo in predsednik Ciril Ribičič je v govoru med drugim tudi spregovoril o sedanjih dejavnosti ter poudaril, da bo stranka svoj program jasneje opredelila na jesenskem kongresu. Seveda pa tudi na tem zboru niso mogli mimo pripomb na račun sedanje oblasti — tako so sprejeli tudi izjavo o odnosu oblasti do starih političnih strank.

Rogaška Slatina bo mesto

(fk) Rogaška Slatina — 9. septembra bo Slovenija dobila še eno mesto. Ta dan naj bi namreč ob šmarskem občinskem prazniku za mesto proglasili Rogaško Slatino. Ta kraj ima že precej časa pogoje za vstop med slovenska mesta, zdaj naj bi s primernim aktom to tudi uredili. Ta zdraviliški kraj je bil nekoč že tudi sedež občine, zdaj pa v šmarski občini sicer ni več »glavno mesto«, je pa najbolj razvit kraj. Tu je nad 4500 ljudi, v kraju je zaposlenih nad 3500 delavcev, največ v turistični dejavnosti in steklarstvu. Rogaška Slatina je znana po nenehnem razvoju in po tem, da privablja zdravilišče iz leta v leto več tujcev. Temu primerno posodablja objekte in načrtuje nove popelitve.

Praznični spomin

(fk) Celje — Po nekaterih ugibanjih, če bodo letos v Celju sploh proslavljali občinski praznik, je zdaj že znano, da ga bodo, vendar dokaj skromno. Praznik — 20. julij — bodo v glavnem počastili s slovesno sejo občinske skupščine, občinskih priznanj, to je Šlandrovih nagrad pa letos ne bodo podelili.

Ob prazniku pa se bodo letos bolj ozrli proti Teharjam oziroma kraju, kjer naj bi prve povojne dni umrlo veliko Slovencev. Ta kraj naj bi primerno uredili, v kratkem (ali ob občinskem prazniku) pa naj bi si ga ogledal tudi predsednik slovenske vlade Lojze Peterle.

Piše:
VINKO VASLE

Nekoč sem že zapisal, da smo Slovenci nesrečen narod! V to me znova prepričuje zgodba o naših simbolih, ki naj bi označevali našo suverenost, nam vlivali samozaupanje in ponos in druge prepotrebne narodnostne zadeve. Nič seveda ni narobe, če smo proti petokraki na zastavi in če hočemo še kaj več kot Prešernovo Zdravljico in če si s podobnicami mrtvega predsednika ne znamo več predstavljati ne sedanjosti in ne prihodnosti. Novi časi, novi simboli pač in v tem ni nič spornega! Ampak, kako priti do novih simbolov, takšnih, ki nas bodo zveličavno predstavljali in zastopali! Je podoba črnega panterja res tako grozno nesprejemljiva, da zdaj nekateri v njej iščejo tudi nesramne oznake? Recimo tisto, da se že ve, zakaj je črn in se pri tem natolcuje na hudiča, ki da je po izročilu tudi te barve. Natolcevalci

Simboli

so seveda sprti z naravoslovjem, po katerem se ve, katere barve je črni panter in če je kdo brnil v meglo, so to bili mariborski upokojenci, ko so ustanovili stranko sivih panterjev. Če jim odpustimo simboliko barve, pa jim prekrejevanja bioloških resnic res ne moremo spregledati.

Spet drugi trdijo, da bi bilo bolje, če bi si za simbol izbrali kaj bolj domačega, češ da črni panterji pri nas res množično ne tekajo po gozdovih. So pa tudi takšni, ki so v obrambo te živali pripravljene priseci, da te živalce živijo tudi pri nas, samo videti jih je treba. To je podobno starim boljševiskom, ki so nas še nedavno tega prepričevali, da živimo v komunizmu, nam je pa vse skupaj izgledalo čudno in bedno. Je en sam argument za uporabo črnega panterja za slovenski državotvorni simbol: enega namreč premorejo v ljubljanskem živalskem vrtu, ker pa živi večno za rešetkami, bi bila njegova upodobitev kar primerna. Kajti, če bi hoteli ostati zvesti stvarnosti, bi panterja morali upodobiti za rešetkami. Mislim, da bi — če že mora biti ravno žival — še najbolj ustrezal kočevski medved! Ne samo, da pri nas resni-

čno živi, ampak je svojo simboličnost dokazal tudi s tem, ko je prišel v naše narodno izročilo.

Opozicija bi najraje izbrala osla, s čimer grobo natolcuje, da gre ta žival samo enkrat na led in hoče reči, da slovenski volilci ne bi nikdar več ponovili takšne napake kot na letošnjih volitvah. Pa ja, zagotovo bi volili prenovitelje, že zato, da zdaj ne bi jokali, kako težko jim je, ko so ostali brez baze. Del liberalcev se bolj nagiba k vrabcu v skladu z izrekom: bolje vrabec v roki kot golob na strehi. Zato bodo zdaj pristali na vse podfunkcije, ki jim jih bo oblast pripravljena odriniti. Kmečka zveza se bo zagotovo borila za simbol bika — ne zaradi njegove moči, ampak preprosto za-

to, da bodo naši zanamci sploh vedeli, kako je ta žival nekoč izgledala. Kmetijska politika je z njo namreč odločno obračunala. Zeleni so za panterja, ampak mora biti zelen, ali pa vsaj lisast, da ne bodo nekateri nesramno govorili, da ekologi na oblasti požirajo svoje predvolilne obljube. Še najlaže je krščanskim demokratom; ti imajo prosto izbiro po bibličnem izročilu o potopu sveta. Komunisti bi si lahko izbrali krta, ker ta rije pod zemljo, ne da bi vedel zakaj in je zato škodljiv, socialisti pa si lahko izberejo kar opico, ki ima šanse, da v skladu z darvinizmom nekoč postane človek.

Kot je videti, tudi tu ne bomo lahko izbrali, ampak si bomo predtem še ostro skočili v lase. Tudi tu je rešitev na dlani: naš simbol bi lahko bil kar celoten živalski vrt. Vsaj jaz se včasih tako počutim ...

Podjetje za inženiring
in servisno dejavnost, d.o.o.
Titovo Velenje, Stanetova 9
tel.: (063) 853 911

NAŠE DEJAVNOSTI:

- prodaja rezervnih delov za pralne stroje in štedilnike
- prodaja pralnih strojev po sistemu staro za novo
- prodaja pralnih strojev po sistemu staro za staro - stari pralni stroj vam ocenimo in prodamo generalno obnovljen pralni stroj z enoletno garancijo
- servisiranje pralnih strojev in štedilnikov
- namizno založništvo - izdelava poslovnih vizitk, folij za grafoskope, oblikovanje in tiskanje knjig, priročnikov, katalogov, vabil, obrazcev, grafično oblikovanje, skeniranje tekstov in slik

Celjsko območje

Začetek izgradnje AC že prihodnje leto

Dovolj je že bilo premikanja in obljub — gradnja avtoceste med Arjo Vasjo in Ljubljano mora priti že v sedanji srednjeročni plan 1991—1995! Tako so zahtevali poslanci na zasedanju celjske občinske skupščine. Zahteve so še bolj opredelili: z gradnjo prvega odseka med Arjo vasjo in Sentrupertom morajo pričeti že prihodnje leto. Če republiška uprava za ceste celjskih zahtev ne bi sprejela, bodo zahtevali spremembo financiranja cest v Sloveniji.

Celjani zahtevajo — to so zapisali v poseben zahtevek, ki so ga s seje skupščine poslali republiški upravi za ceste — da odsek avtoceste med Arjo Vasjo in Ljubljano (Blagovico) zgradijo do leta 1995. Po prvem odseku, ki

naj bi ga uredili prihodnje leto, naj bi se naslednje leto lotili odseka med Sentrupertom in Vranskim, do konca tega srednjeročnega obdobja pa naj bi dokončali še zadnji del. Od republiške uprave za ceste terjajo natančen terminski plan gradenj posameznih odsekov, o tem, kaj delajo pa Celjani terjajo redna trimesečna poročila. Terjajo tudi, da v izvajanje načrta močnejše pritegnejo strokovnjake z območja Štajerske, Koroške in Prekmurja.

V Celju upajo, da bodo v republiki njihove zahteve upoštevali; če jih ne bodo in bodo hoteli ureditev te ceste ponovno zavlačevati, bodo zahtevali spremembo financiranja cest v naši republiki. Financiranje naj bi prenesli na regije ali skupine regij.

Menijo namreč, da bi z bencinskim dinarjem, ki bi se zbral na tem območju, lahko sami gradili ta cestni odsek. Na celjskem območju namreč zberejo s prodajo bencina petino vsega denarja, kolikor ga zberejo v Sloveniji. Če pa upoštevamo še denar s širšega območja Štajerske in Prekmurja je ta znesek še veliko večji. Nekateri so izračunali, da bi z bencinskim dinarjem s celjskega območja v teh letih po sprejetju zakona o izgradnji cestnega križa sever-jug (leta 1969) zbrali toliko denarja, da bi ta odsek avtoceste že lahko zgradili le s tem denarjem.

V razpravah o potrebnosti sodobnejše cestne povezave mnogi tudi omenjajo izredno število prometnih nesreč.

predvsem takih z najhujšim izidom. Pri tem je zgovoren podatek o prometnih nesrečah s smrtnim izidom na sodobni cesti med Arjo Vasjo in Teplanjem in slabim odsekom med Arjo Vasjo in Trojanami. Razmerje je namreč 1 proti 10. Pa ni čudno, da je iz vsega tega tudi vznikla zamisel, da bi tožili republiko, ker ni uresničila sprejetega zakona, s tem pa pustila cesto v slabem stanju in »povzročila« po letu 1969 izredno veliko število prometnih nesreč.

Še to: v Celju pristajajo le na obnovu trojanske »babe«, ne pa tudi na gradnjo tretjega cestnega pasu čez trojanski klanec.

(-fk)

Savinjsko-šaleška naveza

Čas je za spremembe

Čas teče dalje, nekatera gesla še vedno ostajajo. In čeprav nekateri pravijo, da smo pri nas storili že pravi prelom, drugi še vedno nadaljujejo z velikokrat zapisanim geslom, da je čas za spremembe. Seveda si te spremembe različni ljudje razlagajo na zelo različne načine. Tisti, ki so prisegali, da ne bo revanšizma, bliskajo z očmi po nekaterih, ki da bi jih bilo treba spopokoriti. Nekateri si želijo pavor s hrbtov tistih, ki da so si s pretiranim nalaganjem družbenih bremen na svoja pleča odebelili kožo — pa tudi denarnice. In ko govorijo, da ne bo lova na čarovnice, mečejo naokoli pole-na, ki bi jih radi zložili v grmado.

Ni jih malo, ki pravijo, da bi si po več ali manj pričakujočem zlomu osrednjega nacionalnega športa, ki je zdrsnil skupaj s sorodno tovarno, lahko privoščili nov nacionalni šport. Rezanje glav. Pri nas imajo namreč zdaj nekateri glave zelo nizko ceno. Mnogi namreč pravijo, da imajo vsi rdečeglavci maslo na glavi. In enostavneje kot brisanje masla se jim zdi enostavno »skidanje« vsega organa, ki naj bi bil obtežen.

In tudi v tej novi nacionalni disciplini že imamo neke vrste lig. Imamo republiško ligo, to je lista republiško pomembnih glav, ki bi jih bilo treba sneti. Na tej listi je največ direktorjev

in novinarjev. Prvih zato, ker da so v rdeči zagnanosti pozabili na pravo in pravilno delo, zamešali razne stvari in nas privedli sem, kjer smo. Smo pa zelo nizko. Novinarji naj bi bili krivi, ker da na vse to niso opozarjali, pa ker so z njimi paktirali, pa ker so nekateri svojčas kritizirali tiste, ki so se zdaj znašli na oblasti. Nekateri pa so si celo drznili zapisati še tudi kaj čez to novo oblast. To pa seveda ni lepo.

No, razen te republiške lige imamo v novem slovenskem nacionalnem športu seveda še občinske lige. V tej so podobni ljudje kot na republiški, le da se tu kot predmet športne aktivnosti

pojavi se posamezniki, ki so zdaj prišli na različne nivoje oblasti. Saj veste — najhujša pijanost je tedaj, ko se kdo napije oblasti. Tedaj mora še hudič povedati roge.

Ob snovanju teh lig je seveda izredno pomembno, kdo bo to tekmovanje vodil oziroma kdo bodo sodniki, ki bodo odločali o pravilnosti igre. Vsaka igra namreč mora imeti svoja pravila, sicer se tudi šport spremeni v anarhijo, kjer glave padajo vsepovprek, ne da bi kdo sploh piskal faul.

Preveč glav pa tudi ne bi smelo pasti — saj imamo že tako in tako preveč brezglavih dejanj.

Zveza svobodnih sindikatov Slovenije

Sindikalne hranilne in konzumne zadruge že kmalu!

Svobodni sindikati Slovenije se ta čas temeljito pripravljajo na ustanovitev sindikalne hranilnice, borze sindikalnega turizma, sindikalnih konzumnih zadrug, strokovne službe za svetovanje pri iskanju zaposlitve in spremljanje gibanj na trgu delovne sile. Gre za stvari, ki so jih svobodni sindikati svojemu članstvu obljubili. O njih pa ta čas razpravljajo tudi posamezna občinska sindikalna predstevstva — v Velenju prejšnji teden.

Sedež sindikalne hranilnice naj bi po teh strokovnih podlagah bil na Zvezi SSS, na območjih pa naj bi delovale ekspozičure. Tu bi se zbirala sredstva občanov v obliki hranilnih vlog in depozitov na računih, omogočali krediti za nakup in gradnjo stanovanj,

blaga široke potrošnje, preko njih bi vodili blagajno vzajemne pomoči, vse oblike varčevanja, vodili sklade nezaposlenih...

Precej razprav — že pred strokovno podlago, ki jo je tokrat ponudila Zveza svobodnih sindikatov Slovenije, pa je bilo med ljudmi v zvezi z ustanavljanjem sindikalnih konzumnih zadrug. Mnenja so bila deljena: od podpore do popolnega odklanjanja v smislu — zakaj naj ne bi sindikat raje omogočil vsem, da bi zaslužili toliko da bi lahko kupovali v običajnih trgovinah? »Sindikati na zahodu ustanavljajo take oblike zadrug, kar utemeljujejo s tem, da človek za tisto kar zasluži želi čimveč dobiti, in če že dobi kaj ceneje, lahko preostanek porabi za kaj drugega in si tako iz-

boljšuje tudi kakovost življenja. Tako da tudi tam, kjer zaslužijo po trikrat ali petkrat več, te zadruge imajo. Zadruga naj bi začela najprej delati z artikli, ki so osnovni,« je pogled na ustanavljanje konzumnih zadrug razložila predsednica Občinskega sveta Zveze SSS Velenje Mira Videčnik.

V borzo sindikalnega turizma pa so se vključili tudi velenjski svobodni sindikati, ki ugotavljajo, da je odziv precejšen.

Zaenkrat samo na področju letovanj, imajo pa še druge načrte, med drugim organiziranje kakovostnih sindikalnih izletov in prireditvev. »Rekla bi lahko, da si ta borza želi postati nekakšna mala agencija,« pravi Mira Videčnik.

Strokovna služba za svetovanje pri iskanju zaposlitve članom sindikata, ne bo konkurirala Zavodom za zaposlovanje, ampak bo še dodatno iskala možnosti zaposlitve ljudem, ki iščejo delo.

Na sindikatu pravijo, da te strokovne podlage niso nič drugega kot izpolnitev tistega, kar ljudem, ko se odločajo za članstvo v Svobodnih sindikatih (varstvo pravic iz kolektivne pogodbe, brezplačna pravna pomoč, dodatno izobraževanje, pomoč v posredovalnicah dela, sindikalne hranilnice in posojilnice, pomoč iz solidarnostnih skladov, pomoč iz stavekovega sklada, počitnice v objektih sindikalnega turizma, organizirana nabava — ugodna — v trgovinskih organizacijah ali sindikalnih zadrugah). (mkp)

Gorenje Koncern

Obveznice za financiranje razvojnih programov družbenikov

Da bi zagotovili potrebne lastne vire sredstev za financiranje razvojnih programov družbenikov je upravni odbor Gorenje Koncern na seji 16. maja 1990 razpisal obveznice. Za razvojno financiranje družbenikov, in sicer za posodobitev tehnologij, razvoj novih izdelkov in sistemov, pridobivanje novih znanj in za zagotavljanje ekološko čistega okolja so bile izdane obveznice v skupnem znesku 50 milijonov zahodnonemških mark, vplačljive in izplačljive v dinarjih. Z obveznicami bodo, kot je predvideno, zagotovili okrog 60 % od skupno 90 milijonov zahodnonemških mark, kolikor jih bodo letos

v tem koncernu namenili za vlaganje.

Delavci Gorenja te dni že kupujejo obveznice, ki jim bodo prinašale 10 % letne obresti; glavnicno in obresti bodo dobili izplačano vsakega pol leta, prva anuiteta pa zapade 15. januarja 1991. Obveznice Gorenja Koncern so na voljo tudi v podružnicah Ljubljanske banke, Gorenje Koncern pa jih je ponudilo v nakup tudi poslovnim partnerjem, posebej še tistim, s katerimi želi okrepiti medsebojno sodelovanje, poslovnim bankam, Republiki Sloveniji, Federaciji in drugim.

Zaposleni v podjetjih Gorenja v občinah Velenje in Mozirje so v velikem številu že prve dni akcije kupovali obveznice Gorenja Koncern, saj se zavedajo, da tudi na ta račun podpirajo razvoj posameznih podjetij, z nakupom obveznic pa hkrati dokazujejo pripadnost podjetju, v katerem delajo, in Gorenju.

Prva anuiteta obveznic Gorenja Koncern zapade v plačilo, kot smo že zapisali, 15. januarja 1991, zadnja pa 15. julija 1995. Nevnovčene obveznice pa bo mogoče ob preoblikovanju Gorenja Koncern v delniško družbo

zamenjati za delnice tega koncerna. Tako bodo lahko tudi tisti delavci, ki ne bodo vnovčili vseh obveznic, postali solastniki Gorenja Koncern, se pravi udeleženci v upravljanju, razporejanju in delitvi dobička Gorenja Koncern.

Gorenje Koncern bo denar, zbran z obveznicami, namenil za tiste naložbe, ki bodo prinašale največji dobiček. Sredstva bodo, skladno s sprejetimi merili, usmerjali v tiste razvojne projekte, ki bodo zagotavljali najmanj 15 % interno stopnjo donosnosti.

ZSMS — liberalna stranka občine Mozirje

Novo vodstvo in programska izhodišča

V četrtek zvečer je bila v nazarskem delavskem domu seja občinske konference ZSMS — liberalne stranke občine Mozirje. Najprej so sprejeli pravila o delovanju in organiziranosti, poslovnik in sklep o višini članarine. Zaposleni bodo tako mesečno plačevali 0,5 odstotka od osebnega dohodka, upokojeanci 15 dinarjev, dijaki, študentje in nezaposleni 10 dinarjev, profesionalni funkcionarji liberalne stranke 1 odstotek od osebnega dohodka, v posebnih primerih pa predvidevajo tudi oprostitve plačevanja članarine.

Obenem so opravili tudi kadrovske spremembe v vodstvu občinske konference. Nova predsednica je Zdravka Hribersek-Ladinek, podpredsednik Jože Pečovnik in sekretar Bojan Sevshek, izvolili pa so tudi novo 6-člansko predsedstvo. Dosedanji program so uspešno uresničevali, sredi prihodnjega tedna pa se bo na prvi seji sestalo predsedstvo in podrobneje opredelilo delovni program za delo v prihodnje.

Izhodišča za prizadevanja liberalne stranke občine Mozirje so kljub temu že jasna. Velik cilj predstavljajo prizadevanja za obnovo ceste med Ljubnim in Lučami, saj je sedanja že življenjsko nevarna, obenem najožje grlo za toliko željeni razvoj turizma v zgornjem delu doline, poleg tega pa naj bi prišla v republiške načrte šele po letu 1993; drugo področje je izobraževanje kjer naj bi končno rešili problem popolne osemletke na področju Nazarij in Rečice; okolje je prav tako v ospredju, zlasti onesnaževanje iz nazarske tovarne ivernih plošč in divjia odlagališča, ki niso

v prid niti turizmu niti dolini kot celoti; pozornost liberalcev je usmerjena tudi v turizem, ki dolini mora dati veliko več, žal pa so trenutno možnosti več ali manj neizkoriščene; v zdravstvu želijo približati zdravnika bolniku, zadovoljni so s kvaliteto storitev, ne pa povsem z vsebino; precej so govorili o spodbudah za drobnogospodarstvo in o alternativnih virih energije, kamor sodijo veter, sonce in male pretočne elektrarne, ki jih sicer pospešeno že gradijo, pa še o čem.

Seje se je udeležil tudi Mojmir Ocvirk, poslanec liberalne stranke v družbeno-političnem zboru republiške skupščine, ki je spregovoril o nekaterih najbolj perečih zadevah, kot sta naprimer zaplet »Thaler« in kraja imena liberalni stranki. Posebej je poudaril probleme celjske regije, zlasti nujno izboljšanje infrastrukture. Tu je na prvem mestu cestna povezava med Mariborom in Ljubljano, saj je Slovenija brez nje le malo večja vas za Evropo, poleg tega pa si brez te ceste ne moremo predstavljati, da bi Ljubljana postala pomembno informacijsko središče, prej bo njej namenjeno vlogo prevzel Zagreb. Zaradi teh in drugih problemov se bodo v začetku septembra na sestanku zbrali vsi poslanci celjske regije za republiške organe ter razčlenili vse najpomembnejše probleme, ki jih je treba reševati na ravni republike. Med drugim je Mojmir Ocvirk dejal, da je to »naš čas, nimamo drugega časa, zato smo tukaj in takoj prisiljeni odpirati temeljna vprašanja našega življenja in jih tudi reševati.«

j. p.

Razvoj kadrov, načrtovanje karier

V koncernu Gorenje si že nekaj časa prizadevajo, da bi ustvarili potrebne pogoje za kar najširše sproščanje ustvarjalnih sposobnosti zaposlenih. S temi prizadevanji uresničujejo tudi eno od pomembnih nalog iz projekta Internacionalizacija Gorenja, ki ga v tem koncernu uresničujemo hitreje, kot so sprva računali.

Prejšnji teden so v Topolšici na posebnem seminarju, na katerem so prišli vodje kadrovskih služb oziroma sektorjev podjetij

Gorenje, podrobneje predstavili sistem razvoja kadrov v koncernu Gorenje. Uvodoma so podpredsedniki poslovnih odborov Gorenje, odgovorni za posamezne divize (skupina podjetij), spregovorili o kadrovski funkciji in dejavnosti v luči strateških razvojnih usmeritev koncerna Gorenje. Predstavili pa so tudi bistvene kadrovske vidike strateških načrtov razvoja podjetij Gorenja, ki so bili predstavljeni vodstvu tega koncerna v mese-

cu juniju.

O elementih sistema razvoja kadrov in metodologiji planiranja karier v Gorenju, kot pomembnem sestavnem delu projekta Internacionalizacija Gorenja, za sproščanje ustvarjalnih sposobnosti zaposlenih, pa je govoril dr. Emil Rojc. Med novostmi, ki jih uvajajo v Gorenju, velja še posebej omeniti tudi tole: vodilni poslovodni delavci bodo morali v prihodnje načrtno skrbeti za Kadrovske zaledje podje-

tja, prek letnih pogovorov s sodelavci pa omogočiti tudi načrtovanje poklicnega razvoja zaposlenih.

Na seminarju v Topolšici so predstavili tudi metodološke pripomočke pri planiranju karier ter se dogovorili o postopku in strokovnih pripravah pri uresničevanju sistema razvoja kadrov in metodologije načrtovanja karier v Gorenju.

(an)

Celovita informacija

— Podoba kraja ali dežele, ki želi biti turistična, se kaže tudi na področju informacij. Tako v obliki turističnih pisarn, za katero se v Zgornji Savinjski dolini že leta trudijo (sedaj kaže, da nekaj vendarle bo), kot tudi v obliki najrazličnejših napisov, razglednih in preglednih panojev, do smerokazov in vsega kar sodi zraven. Podoba razvitosti ponudbe in razlika sta očitni. Ko prideš v Logarsko dolino si že na začetku prepričan samemu sebi, še tisto kar je — je pomanjkljivo; za nasprotje pa posnetek z avstrijske Koroške, kjer lahko na vsakem koraku dobiš podatke — dobesedno vse, ki jih za posamezen kraj ali področje potrebuješ. To je (tudi) turizem. (foto: j. p.)

Na tuje za 151 milijonov dolarjev izdelkov

Podjetja v okviru koncerna Gorenje so v prvih šestih mesecih letos prodala na tuje za skoraj 151 milijonov dolarjev izdelkov. V primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta so povečali izvoz za dobrih 20 %. Pomembno pa je, da odpade kar 95,5 % vsega polletnega izvoza na trge s konvertibilnimi valutami.

Največje podjetje Gorenje Koncern, Gorenje Gospodinski aparati, pa je do konca meseca junija prodalo na zunanje trge za 106 milijonov dolarjev izdelkov. (an)

Gorenje servis 50 delavcev na najvišjih vrhovih BiH

Pred tremi leti, med prvim organiziranim vzponom delavcev Gorenja Servisa na Triglav, se je porodila zamisel, da bi ljubitelji planin iz tega Gorenjevega podjetja obiskali vse najvišje vrhove v Jugoslaviji.

Zamisel se je že čez leto dni spremenila v dejanje. 1988. leta, ko je mreža Gorenja Servisa v Makedoniji slavila svojo 20-letnico, so se ljubitelji planin iz tega Gorenjevega podjetja zbrali v Makedoniji. Skupaj s serviserji iz te naše najjužnejše republike so proslavili pomemben jubilej,

povzpeli pa so se tudi na najvišji vrh Makedonije in drugi najvišji vrh pri nas — na Titov vrh. Lani so bili planinci Gorenja Servisa na najvišjem vrhu Hrvaške — na Velebitu.

Zadnji petek, 29. junija, zjutraj, pa je skupina 50 prijateljev gora iz Gorenja Servisa odpotovala na obisk v Bosno in Hercegovino. Skupaj s tamkajšnjimi serviserji je obeležila 25-letnico servise mreže Gorenje Servisa v Bosni in Hercegovini. Prvi dan, v petek, so se spotoma oglasili v

Bihaču in si ogledali proizvodnjo hladilnozamrzovalnih aparatov v tovarni Gorenje Bira. V soboto, 30. junija, so se v spremstvu vodnikov planinskega društva Maglič iz Gorazda povzpeli na 2.386 metrov visoki Maglič. V nedeljo, 1. julija, so si ogledali Mostar, pri Boračkem jezeru pa so bili na srečanju serviserjev Gorenja iz Bosne in Hercegovine. V ponedeljek so se skupaj z vodniki planinskega društva Prenj iz Mostarja povzpeli na 2.123 metrov visoki vrh Zelene glave. V torek, 3. julija, pa so se

vrnili v Titovo Velenje.

Prihodnje, 1991. leto, pa bodo ljubitelji planin iz Gorenja Servisa hodili po gorah Črne gore.

Obiski najvišjih vrhov širom po Jugoslaviji so, tako poudarja organizatorji, enkratna priložnost tudi za medsebojno spoznavanje delavcev Gorenja Servisa iz vse Jugoslavije. So pa vsi vrhovi, na katere se vzpenjajo ljubitelji gora iz Gorenja Servisa, tudi kontrolne točke Jugoslovanske planinske transverzale.

(VŠ)

Gorenje Gospodinski aparati

Prodaja doma se je skoraj prepolovila

Ocenjujejo, da bodo letos doma prodali okrog 500.000 velikih gospodinskih aparatov, na tujem pa kar 1.300.000.

Razumljivo je, da si v Gorenju Gospodinski aparati prizadevajo, da bi bila proizvodnja, posebej še na zunanjih trgih, kar najbolj konkurenčna. Vendar pa ugotavljajo, kar so posebej poudarili na ponedeljkovi tiskovni konferenci, da vsi dobavitelji sestavnih delov in reprodukcisknega materiala še niso doumeli, da morajo, podobno kot je to Gorenje že storilo pred časom, tudi sami spustiti cene na svetovno raven. Da bi preprečili monopolno obnašanje nekaterih domačih dobaviteljev, bodo za nekatere najpomembnejše sestavne dele poiskali dodatne dobavitelje.

Za premaganje težav, ki zadnje čase pestijo vse naše gospodarstvo, tudi likvidnostnih, so v Gorenju Gospodinski aparati izdelali poseben program. Gre za to, da se tudi za prihodnje zadrži optimalen obseg poslovanja. Seveda pa bo morala svoje narediti tudi »država«, kot so povedali predstavniki Gorenja Gospodinski aparati, da bi lahko kvalitetno in konkurenčno proizvajali.

Zadnja leta namenjajo v Gorenju Gospodinski aparati znatna sredstva za posodabljanje tehnologij in osvajanje proizvodnje novih izdelkov. V obdobju 1990—1993, na primer, bodo za naložbe potrebovali letno po okrog 60 milijonov zahodnonemških mark. Del tega denarja pa bodo, podobno kot tudi doslej, namenili za proizvodnjo in izdelke, ki so okolju kar najbolj prijazni. —ml—

Kabelsko razdelilni sistem v občini Velenje

»Tudi z njim v Evropo 92«

Ob pripravi programov pravkar končanega obdobja četrtega samoprispevka so se krajanje nekaterih mestnih krajevnih skupnosti odločili za izgradnjo kabelsko razdelilnega TV sistema. Zgledi vlečejo in kmalu so se jim pridružili še v nekaterih primestnih krajevnih skupnostih. Danes se z njim ponašajo že v enajstih. O izgradnji, o nadaljnjih načrtih na tem področju je predsednik občinskega gradbenega odbora za izgradnjo kabelsko-razdelilnega sistema Igor Simončič takole odgovarjal na naša vprašanja.

V velenjski občini smo konec leta 1986 začeli graditi kabelsko-razdelilni sistem. Kakšno je stanje danes?

»Kabelsko-razdelilni sistem je praktično že zgrajen. Nanje je priključenih okoli sedem tisoč gospodinjstev. Seveda izgradnja še ni povsem sklenjena. Želimo ga namreč v prihodnje razširiti še na obrobne krajevnih skupnosti, da bi leta 1995 govorili o občinskem sistemu, ki bo zagotavljal kakovostno sliko in ton tudi v najbolj oddaljenih gospodinjstvih naše občine. Pri tem je pomembno poudariti, da bo ta občinski kabelski sistem informiral občane o dogodkih v naši občini.«

Omenili ste že razširitev kabelsko-razdelilnega sistema v okolice krajevnih skupnosti. Vemo, da se zanj zaenkrat v vseh ne odločajo, saj je za nekatere krajane predrag, ker pač rešujejo v tem trenutku bolj življenjska vprašanja kot so vodovod, izgradnja telefonskega omrežja... Ali ne bi morda izgradnjo tega združili (kar je možno)?

Simončič: »Vsekakor bi bilo umneje. Mi smo precej razmišljali o načinu izgradnje, kako bi bila čim bolj enostavna, cenejša. V zadnjih dveh letih so se na trgu pojavile nove tehnologije, ki omogočajo cenejši prenos signalov po kablilih (optična vlakna). Upamo, da bomo mi že v letu 1991 prvi takšen pilotski sistem lahko zgradili. Verjetno bo cena izgradnje teh bistveno cenejša od dosedanje, že zaradi dolžine polaganja kablov.«

Kaj pa tam, kjer si krajanje sami kupujejo antenski sistem?

»Krajanje želijo biti informirani o vsem, zato ni nič slabega, če si kupujejo svoje sprejemnike za sprejem satelitskih programov. Gotovo pa bodo želeli v prihodnje biti še bolj celovito seznanjeni o dogodkih v občini, republiko in morda tudi o deželah okoli nas.«

Kako se bodo lahko vključili v ta občinski informacijski sistem?

»Ob razmišljanju, kako ga graditi naprej, smo prišli do spoznanja, da bomo morali sistem mi ponuditi občanom in ne več čakati nanje, kdaj bodo sami želeli imeti ta priključek. To pomeni, da bomo morali biti pri ponudbi bolj prodorni kot smo bili doslej, da bomo mi tisti, ki bomo v nadaljnjo izgradnjo sistema vlagali, občanu pa prodajali samo signal in sliko v njegovem domu.«

Omenili ste pocenitve, novosti na tem področju, cenejšo izgradnjo. Kakšen je sistem Gorenja Servis v primerjavi z drugimi sistemi, pri tem mislimo predvsem na cene?

»Mi smo se že na začetku izgradnje odločili za profesionalne sisteme, za kakovostno vzdrževanje slednjih, kajti tam, kjer niso tako zgrajeni in vzdrževani, občanu oziroma potrošniku ne dajejo dovolj velikega zadovoljstva ob gledanju programov — večkratne prekinitve, izpadi slike... V primerjavi z ostalimi ponudniki smo nekje v zgornjem

cenovnem razredu. Dejstvo pa je, da so naši sistemi glede profesionalnosti, zanesljivosti obratovanja in vzdrževanja eni boljših v Jugoslaviji.«

Koliko programov lahko sedaj gledamo v naši občini in koliko jim bomo lahko v prihodnje?

»Na velenjskem kabelskem sistemu lahko trenutno spremljamo 13 TV in šest radijskih programov. Želimo pa postajo v prihodnjih mesecih razširiti na 20 satelitskih in 7 radijskih programov. Kako bodo te zadeve stekle, je v veliki meri odvisno od plačevanja najemnine.«

V zvezi z obratovanjem so že

Igor Simončič

nastali določeni stroški in bodo tudi v prihodnje. Kako jih pokrivate?

»Na kabelsko razdelilni sistem smo prve krajanje priključili že 3. julija leta 1987. Torej sistem obratuje že polna tri leta in vse stroške v zvezi z vzdrževanjem, plačevanjem električne energije, najemnina kabelske kanalizacije, prostorov na pošti... je sedaj krilo Gorenje Servis. Mislim, da smo pokazali dovolj dobre volje našim občanom pri reševanju tega vprašanja. Čas je, da tudi ti sedaj prispevajo za dobro, ki jo imajo v svojem stanovanju, ustrezno vsoto.«

Pred nedavnim ste na sestanku s predstavniki krajevnih skupnosti podali poročilo o izgradnji kabelskega sistema v občini.

»Na omenjenem sestanku so bili predstavniki krajevnih skupnosti natančno seznanjeni, koliko je izgradnja sistema stala. Ovrednoten je bil po treh metodologijah, vse pa so pokazale, da je vreden 21 milijonov dinarjev. Mislim, da je kakovostno zgrajen, v povprečni ceni poceni, če stane priključek približno 470 DEM. To ni niti tretjina cene najslabšega satelitskega sprejemnika. Res pa je, da so bili stroški izgradnje v oddaljenejših krajevnih skupnostih nekoliko večji kot v mestnih. Konfiguracija naseljenosti posameznih predelov mesta je naredila svoje. Ponekod

smo porabili za izgradnjo precej več materiala kot drugod. Zato tudi različna cena za priključek. V gosto naseljeni krajevni skupnosti Edvarda Kardelja so krajanje — na primer — plačali okrog 200 DEM na priključek, v Kavčah pa okrog 1000 DEM za priključek.«

Kakšen je delež tistih, ki so sodelovali pri izgradnji tega sistema?

»Približno 70 odstotkov denarja so združili občani, 15 odstotkov krajevnih skupnosti, prav tolikšen pa je delež Gorenje Servisa.«

Kako je z naročnino?

»Na že prej omenjenem sestanku smo sprejeli sklep, da bomo zaradi stroškov, ki so že nastali, in ki gotovo še bodo, začeli pobirati naročnino od 1. junija letos dalje. Prve položnice bodo prejeli krajanje prihodnje dni. Da bi bilo pobiranje naročnine čim bolj enostavno, s tem stroški mesečne naročnine čim nižji, smo se dogovorili s službo, ki pobira

bi jim povrnili tisto, kar so za izgradnjo tega sistema prispevali.«

Nameravate ustanoviti delniško družbo?

»Tako je. Ta družba naj bi v prihodnje gradila sisteme kot je v naši občini po različnih krajih Jugoslavije, pa tudi izven nje.«

Da bi dobili čim več podatkov o krajanjih, o delovanju kabelskega sistema, da bi lahko čim bolj priložili njihovim željam, tudi potrebam in zahtevam, ste mednje pred nedavnim poslali anketo.

»Skupaj s položnicami bodo občani dobili anketni list, s katerim smo jih povprašali, kako so zadovoljni s sedanji programi, katere programe najraje gledajo, ali so sploh zadovoljni s kabelskim sistemom, kaj bi si želeli gledati v prihodnje. Dali smo jim na voljo za obkrožitev 20 TV in 7 radijskih programov na našem kabelskem sistemu.«

Vaš nadaljnji korak bo postavitev oddajnega centra na Gori Oljki. Kaj bo ta postavitev omogočila in kako daleč ste?

»Že od vsega začetka smo v programskem delu predvideli sprejem avstrijskega prvega in drugega programa ter program TV Koper. Žal, dosedanja prizadevanja inženirjev in tehnikov Gorenje Servisa in TV Slovenija niso obrodila zelenih sadov pri iskanju kakovostnega TV programa na bližnjih vzpetinah okoli Velenja. Možnost sprejemanja teh smo najprej našli na Gori Oljki. Postopek za pridobitev lokacijskih dovoljenj teče pri občini Žalec. Ob tem naj omenim velike težave z Zavodom za varovanje naravne in kulturne dediščine Celje, ki nam žal ne more oziroma ne zna strokovno pomagati pri projektiranju sistema. Tudi mi se zavedamo, da ne smemo tako pomembne točke kot je ta gora skaziti z antenskimi sistemi. Pripravili smo predlog, vendar nanj še nismo dobili konkretnega odgovora. Dogovori sedaj tečejo in upamo, da bo v letošnjih jenskih mesecih zadeva dorečena vsaj glede lokacijskih pogojev. Ko bodo ti znani, se bomo lotili projektiranja in na osnovi izvedbenih projektov tudi začeli graditi ta sprejemni center. Moja velika želja je, da bi ga naredili v prihodnje leto. Pri tem pričakujemo pomoč ustreznih strokovnih služb. Ta sistem bo pokrival občine Mozirje, Žalec, Celje — praktično celotno celjsko regijo. Z njim si bomo odprli okno v nam najbližji svet.«

Koliko priključkov naj bi povezoval?

»Po sedanjih ocenah okrog 50 tisoč priključkov.«

Ko bo še to zgrajeno, se boste morda ustavili ali sledili načelu: gremo naprej?

»Vsekakor o prihodnosti razmišljamo že danes. Radi bi ta sistem povezali na ravni republike, ta se bo povezala z Evropo... Prejšnji teden smo se v Ljubljani pogovarjali s predstavniki kanadske firme Global, ki je že podpisala pogodbo s TV Beograd o izgradnji kabelskega sistema v Srbiji. Ta firma bi rada celoten svet skablirala z optičnimi vlakni in tako praktično povežala vse točke na svetu v enoten telekomunikacijski sistem. Pri tem bodo veliko vlogo odigrali tudi sateliti, ki bodo v prekomorske dežele prenašali določene signale oziroma programe. Torej, tudi z našim kabelsko-razdelilnim sistemom želimo v Evropo 92.«

tap. vos

Pogovor s Francem Vedenikom, predsednikom odbora za nadzorovanje, usklajevanje in razporejanje sredstev IV. samoprispevka

»Nadaljnji razvoj kraja odvisen predvsem od krajanov samih!«

Brez samoprispevka ni napredka. Je to fraza ali vse prej kot to. So vsi dosedanja referendumi upravičili zaupanje krajanov? Kako bo z razvojem posameznih krajevnih skupnosti v Saleški dolini, sploh v tistih, kjer se niso odločili za uvedbo petega? Takšna in podobna vprašanja smo ob koncu srednjeročnega obdobja in s tem četrtega samoprispevka zastavili predsedniku odbora za nadzor, usklajevanje in razporejanje sredstev slednjega Francu Vedeniku.

Kateri so bile glavne značilnosti četrtega samoprispevka?

»Mnenje članov odbora, ki smo bdeli nad usklajevanjem in razporejanjem sredstev s tem na nek način skrbeli za razvoj v posameznih krajevnih skupnostih velenjske občine je, da je samoprispevek oziroma takšna oblika zbiranja sredstev nujno potrebna. Kako bi se sicer marsikje ponašali z vrsto pridobitev, ki jih drugače ne bi bilo. Ob pregledovanju uresničenih nalog po posameznih krajevnih skupnostih smo med drugim ugotovili, da so programi skoraj v celoti uresničeni. Tam, kjer pa vsega načrtovanega še ne, pa je prišlo do sprememb, za katere so se odločili samoupravni organi v krajevnih skupnostih. Bolj kot to je razveseljivo dejstvo, da referendumskega dinarja za vse potrebe še zdaleč ne bi bilo dovolj, če ne bi zlasti v vaških in primestnih KS krajanje oplemenitili vsak dinar; bodisi z udarniškim delom ali lastnimi prispevki. Tudi v prihodnje si razvoja brez samoprispevka ne znamo predstavljati.«

Kaj bi bilo ob številnih prednostih slednjega še treba povedati?

»Opozoriti predvsem na solidarnost mestnih KS, ki so prispevale denar za uresničevanje potreb vaških in primestnih KS. Svojo prednost je imelo tudi zbiranje denarja na enem mestu, saj jih je naš odbor skladno s potrebami v posameznih KS tako lažje razdeljeval. Mimo dejstva, da so levji delež k vsemu prispevali krajanje sami, čestna in komunalna skupnost naše občine ne moremo. Rezultati so na dlani in upravičeno so ponosni nanje.«

Na katerih področjih so bile naložbe največje?

»Krajanje so največ s samoprispevkom zbranega denarja vložili v komunalno nadgradnjo. Več kot le omembe vredno je izgradnja vodovodnih omrežij za okrog 370 gospodinjstev (v Šentilju, Šmartnem ob Paki, Topolšici), izgradnja telefonskega omrežja, posodabljanje cest, tudi nekaj kanalizacijskih poti so uredili, v Pohorastniku vročevod, da številnih drugih objektov — od avtobusnih postajališč, športnih igrišč — ne omenjam posebej. Skupni program pa je zajemal sofinanciranje izgradnje VII. osnovne šole, vse krajevnih skupnosti pa so združevale denar še za nakup medicinske opreme »ultrazvok.«

Ob pregledu opravljenih nalog so najpogosteje omenjene

vaške in primestne KS. Tudi pri načrtovanju razvoja v prihodnje.

»Ko smo lani začeli pobudo o uvedbi petega samoprispevka, smo zbrali potrebe posameznih KS. Pri tem smo ugotovili, da mesto nima posebno potrebnih potreb oziroma bi jih morale mestne KS uskladiti. Pridobitve so ob odločanju o podaljšanju četrtega samoprispevka ali o uvedbi petega bile porok za uspeh v marsika-

teri KS, neuresničene potrebe pa spodbuda za uvedbo petega. Mislim, da bi morali tudi mesto zainteresirati zanj oziroma za nadaljevanje začete solidarnosti z vaškimi KS. Kajti, prebivalci v teh bi se morali zavediti, da pridobi mesto sredstva še iz drugih virov, ki jih izvenmestne KS ne. Prav tako pa je že z občinskimi odlokom o komunalni dejavnosti mesto oskrbljeno z določenimi dobrinami, za katere morajo v drugih KS sami poskrbeti.«

O uvedbi petega samoprispevka so se krajanje odločili na referendumu. Ponekod so se odločili zanj, drugje ne.

»Časi so težki in marsikomu 1,5 odstotka od osebnega dohodka mnogo pomeni. Drugi razlog za neuspešno izglasovanje samoprispevek tiči v programih, ki niso bili dovolj zanimivi za širši krog krajanov. Mogoče je bila napaka tudi ta, da na območju občine nismo izvedli enotne akcije okrog tega, pa čeprav smo vseskozi poudarjali, da gre za krajevni samoprispevek. Če bi bila akcija enotna, programi povsod ustrezni, gotovo ne bi oklevali tudi tisti, ki so na lističu naposled obkrožili NE.«

V novo srednjeročno obdobje krajanje gotovo niso stopili brez takšnih in drugačnih potreb ter želja. Kakšen ocenjujete bo razvoj KS v prihodnje?

»Mislim, da bo v naslednjih letih mrtvo obdobje za naložbe. Gospodarstvo ne bo sposobno prispevati toliko kot je; bodisi s prispevno stopnjo ali z drugimi finančnimi »injekcijami«. V občini se bomo morali dogovoriti, kaj je potrebno nadalje graditi, kaj ne. Tam, kje pa referendum ni uspel, pa bo nadaljnji razvoj kraja odvisen le od krajanov samih. Odvisno pač od tega, kaj želijo s svojim krajem doseči in kako bodo svoje potrebe sfinancirali. Dosedanja praksa je pokazala, da brez samoprispevka ne gre.«

T. Podgoršek

VELIKO NAGRADNO ŽREBANJE

VAS mikajo privlačne nagrade, ki jih bomo podelili izžrebanim v naši akciji?

Še je čas, da sodelujete tudi vi, ne le novi, tudi naši zvesti stari naročniki!

KAKO? Če še niste naročeni na Naš čas, se na-

ročite čimprej in tudi stari naročniki! Zadnji rok za plačilo je 15. avgust!!

NAGRAD je veliko, lepe so, krog sodelujočih se širi, možnosti za nagrado je torej vse več... V naslednji številki spet podrobno o nagradah.

KABELSKO RAZDELILNI SISTEM

Morebitne okvare KRS Velenje lahko prijavite neposredno po telefonu: 854-229 ali 853-916 (ob delavnikih od 7. do 16. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure), ob nedeljah, praznikih in ob delavnikih izven navedenega delovnega časa pa na telefonsko številko 856-273.

Dnevni tabor na Slemenu

Za mravlje, leve, pande res lep počitniški teden

Tam gori za našo vasjo oziroma na stičišču Saleške doline in Koroške krajine je Sleme. Priljubljena izletniška točka planincev, mimohodnih sprehajalcev, zadnjih nekaj let pa tudi tabornikov, naše mladeži, ki rada preživlja del počitniških dni v naravi.

Od ponedeljka do sobote prejšnji teden so to točko na 1096 metrih nadmorske višine vzeli »za svojo« udeleženci dvodnevne tabora. Tako kot vse od leta 1978 dalje, le lani je odpadel predvsem zaradi neugodnih vremenskih razmer, je tudi letos za slab teden pestrih počitnic poskrbela občinska zveza društev prijateljev mladine Velenje.

Okrog 50 udeležencev na dan, včasih malo več, drugič malo manj, je gostil Andrejev dom in njegova okolica. Da so se imeli vse te dni lepo, da so na najboljši način družili prijatelje s koristnim, nam ob obisku ni bilo treba posebej vprašati. Razposajeni in nasmejani obrazi so to dovolj zgovorno potrjevali. Kako tudi ne bi bili, če pa vodnice, vodniki Darja, Matej, Monika, Mojca,

Vsak v svojem koncu — najbližje Andrejevemu domu so v vsem vodinem kotičku žele »mravlje«. »Lušno in fajn je«, so zatrjevali, »predvsem zato, ker se veliko igramo«.

vodja tabora Tea Podgoršek in njena pomočnica Simona Goršek vsak dan posebej trudili, da jim ni bilo dolgčas. Mimogrede — igra na lov za skritim zakladom oziroma lov na lisico je bila ob našem obisku ena od poseb-

nosti dne. Mravljam, levom, korbam, pandam, ... pa je bilo še posebej prijetno v njihovi vodokotičkih. Priprava bivaka, taboriško vozlanje, potni znaki, uživanje in neuzžitne gobe, strupene in zdravitelne rastline, živali v gozdu,

vrsta dreves, ... vse to je bilo v borih štirih dneh že za njimi, da posebej ne omenjamo luštnih pesmic in recitacij.

Ob obhodu terena, od enega do drugega vodokotička, pa smo ob vse prej zapisanim našli tudi odgovor na vprašanje, ki smo ga zastavljali Tei in Simoni: zakaj imajo otroci, od najmlajših učencev in učenec petih razredov, tako radi svoje vodnice in vodnike, ki bi jih najraje »vzeli« s sabo še na dopust ob morju.

Zivahno pa ni bilo le v okolici Andrejevega doma, ampak tudi v njegovi notranjosti. Zlasti v kuhinji, odkoder je dišalo po dobrotah. Druga mama, tako so namreč klicali kuharico Faniko otroci, je za lačne želodčke pripravila okusno enolončnico in jabolčni zavitek. Gotovo so jim pripravljene jedi dobro tekline, pa čeprav so se pred odhodom na teren »založili« z malico: s sendvičem, in skodelico čaja. Borih 70 dinarjev so odšteli za tri obroke na dan in za prevoz iz Titovega Velenja, Soštanja na Slemen ter nazaj.

Skratka dnevni tabor na Slemenu ne uvrščajo(mo) po naključju med eno najbolj priljubljenih počitniških dejavnosti. Res škoda bi bilo, če bi zanimanje zanjo padlo iz takšnih ali drugačnih razlogov. Ne toliko med otroki kot med njihovimi starši.

(top)

Ne dajte priložnosti nepridipravom, ko vas ne bo

Hop, Cefizelj — ne bo šlo — alarm

Ni se pričela samo letošnja turistična sezona, dopusti in brezskrbnost, pričela se je še ena sezona, veliko bolj nepriljubljena za dopustnike, ki se zagoreli vračajo domov — sezona vlomov v hiše, stanovanja, vikende. Nepridipravi imajo v tem času pravi eldorado za svojo dejavnost. Zafrknite jih! Najprej naredite vse tako kot vam svetujejo poznavalci: naj bo vaše stanovanje s pomočjo sosedov in znancev videti, kot da se v njem kljub vaši odsotnosti nepristano kaj dogaja, naj vam redno praznijo poštno nabiralnike, naj vam kak večer prižgejo tudi luč, lahko pa se odločite za kakšno alarmno napravo. S temi zadevami se danes ukvarja že kar nekaj ljudi. Evgen Treven ima recimo v ulici Vrnjačke banje I TE — AS (tehnik elektronskih alarmnih sistemov), kjer lahko dobite kakšen nasvet in naročite takšno zavarovanje.

»Z alarmnimi napravami sem se srečal povsem naključno,« nam je povedal. Pred štirimi ali petimi leti je za svoje potrebe izdelal precej preprosto aparaturo. Povod za izdelavo so bili neprestani anonimni klici po telefonu, predvsem v določenih časovnih obdobjih, dopustniških dneh. Tudi tako namreč dolgoletni tipajo primeren teren.

»Koristnost in funkcionalnost te naprave so takoj dojeli prijatelji, znanci, ki so nenadoma hoteli, da tudi njim izdelam identično napravo. Takrat se nisem imel namena, da se s tem bolj ukvarjam. Lani pa se je na trgu pojavilo veliko povpraševanje po alarmnih sistemih in odločil sem se, da razvijem in izdelam protivlomno alarmno centralo, ki je po namembnosti in ceni pristopna vsakomur,« nam je povedal.

Poleg te naprave pa ponuja v teh dopustniških dneh posebno ponudbo — dopustniški alarmni paket. Posoja alarmne komplete za čas dopustov ali daljšo odsotnost od doma. Če vas zanima pokličite po telefonu 858-921.

(mkp)

NOVA CESTA NA ŠKRUBOV VRH — Na hribu v Ljubiji pri Mozirju je nekaj domačij in veliko več počitniških hišic, vsi stalni in občasni prebivalci pa so si seveda močno želeli posodobljene ceste, ne le želeli, tudi dobili so jo. Poprijeli so za delo in sami uredili spodnji ustroj, za asfaltno prevleko pa so računali vsaj do letošnjega praznika občine Mozirje. Kaj kmalu so ugotovili, da bo škoda na spodnjem ustroju prevleka, zato so akcijo pospešili in s sodelovanjem krajevne skupnosti Mozirje dela sklenili takoj. (foto: j. p.)

Turistične razglednice

V »živo« iz Amsterdama

Z današnjo fotografijo se poslovim iz Amsterdama, kjer smo se mudili člani DVIT Titovo Velenje in od koder sem že poročal. Turistična razglednica se mi zdi posebej zanimiva, ker pove, kako drugačno življenje živijo ljudje »na cesti« od naših brezposelnih občanov.

V Nizozemski je legalizirano uživanje droge (seveda se borijo proti temu z mnogimi sredstvi ter vsestransko vzgojo in ukrepi), zato popotnik naleti na slike, ki mu omajejo vero v človekoljubje. Na stotine mladih tava po ulicah Amsterdama, opojenih z mamili, poceni alkoholom, najbrž lačnih in otopenih. Nič jih ne zanima, celo seks jim je deveta briga, da bi le staknili dnevno dozo fiksa in amen.

Na trgu Dam, od koder je posnetek, se poleg klatežev, umetnikov, turistov in še koga, zadržuje večje število nekakšnih hipijev, ki s svojim načinom življenja predstavljajo pravo atrakcijo. Hvala lepa zanj, če le pomislimo, da bi lahko tudi na Trgu Bratov Mravljakov v Soštanju ali na Titovem trgu v našem mestu, propadli občani vlekli »pipo smrti« in s tem vzbujali pozornost turistov.

Jože Miklavc

Modni utrip? Kaj še, to je utrip smrti!

Številni nastopi

Ob visokem jubileju so se godbeniki Rudarske godbe v juniju predstavili najprej v velenjskem kulturnem domu s samostojnim koncertom in pri tem dokazali, da mladi krepko stopajo po poti svojih očetov. Poleg tega so velenjski godbeniki pripravili koncert v rudarski Idriji, minulo nedeljo pa še v Cerknem, kjer so sodelovali v paradi rudarskih godb iz Hrastnika, Zagorja, Mežice, Senovega, Trbovelj in Idrije, z njimi pa sta bili še godbi iz Aumetza v Franciji in Ricmanije iz Italije. (tekst in foto: L.O.)

70-letnica velenjske rudarske godbe na pihala

Messas Commerce

Ponudba po meri kupcev

Kot gobe po dežju rastejo zasebne trgovine v naši občini. Priložnost, ki jo je dala nova zakonodaja za prodajo najrazličnejšega blaga, sta izkoristila tudi Sonja in Alojz Mesarič iz Lokovice. Dejavnost svoje lično urejene trgovine na vrhu lokoviškega klanca na Šaleški magistrali sta namenila kupcem, lastnikom in ljubiteljem železnih konjičkov. Pod njeno streho je združeno vse, kar je zanj

potrebna — od avtoličarstva, kleparstva do prodaje novih avtomobilov in karoserijskih delov ter avtokozmetike.

Pa lepo po vrsti. Avtoličarstvo in kleparstvo — tu so začetki družbe z omejeno odgovornostjo Messas commerce. V začetku tega meseca so ponudbo tega dela obogatili še z mešanjem akrilne in metalne barve. S ponudbo uvoženih karoserijskih delov in avtokozmetike so v trgovini že doslej izpolnili želje marsikater-

mu kupcu uvoženega avtomobila. Ne bo tako dolgo, ko bodo na svoj račun prišli tudi lastniki Zastavinih, kajti Sonja in Alojz bosta zapolnila police trgovinice tudi z njimi. To narekuje pravzaprav povpraševanje po slednjih.

Posebnost Messas commerce je prodaja avtomobilov znamk Ford, Honda in Mazda. Po dogovoru pa lahko kupci dobijo še kaj drugega. Rok dobave je komaj teden do štirinajst dni, plačilo dinarsko, za nameček pa železnega konjička stranki ne le uvozi, ampak v Messas commerce poskrbijo tudi še za registracijo, skratka postavijo ga na cesto, seveda ne s praznim ampak polnim rezervoarjem. »Delamo brez posrednikov, zato so cene našega blaga v primerjavi z drugimi nižje,« poudarja Alojz Mesarič.

Besedice »nimamo« v trgovini ne poznajo. Stranko potolažijo, takoj bomo naročili in najkasneje v dveh dneh slednje željeno blago tudi dobijo.

Zadovoljna stranka je vodilo Sonje in Alojza Mesariča, zato

sta jim skupaj s še tremi delavci na voljo kadar hočejo. Dobrodošle so celo ob nedeljah, ko so vrata podajalne sicer zaprta.

Prilaganje njihovim potrebam in željam so doslej vsi, ki so se oglasili v prodajalni Messas commerce na vrhu lokoviškega klanca, dobro sprejeli. In tako je prva. »Tudi mi hočemo v Evropo 92. To zvezde na naši tabli pred prodajalno tudi povedo. Trudili bomo, da bo predvsem vsebina dejavnosti, s katero se ukvarjamo, prava za vstop skozi vrata v ta svet.«

Začetne težave so pravzaprav mimo. Nadaljna raziskava trga pa naj bi, po obljubah naših sogovornikov, do konca leta prinesla še več ugodnosti za kupce. Ob tem pa je treba poudariti, da se bosta Sonja in Alojz trudila ne samo pri nakupih avtomobilov v tujini, ampak tudi »doma«. Našla bi rada delavnico za kakovostno servisiranje in popravilo uvoženih avtomobilov znamk Ford, Honda in Mazda. S tem pa bo tudi iskanje servisnih uslug zunaj naših meja za lastnike še ena skrb manj.

Sonja in Alojz Mesarič se bosta trudila, da bi zadovoljila želje vsake stranke

Republiški komite za delo — enota Titovo Velenje

OBJAVE POTREB PO DELAVCIH V OBČINAH VELENJE IN MOZIRJE

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DEL. IZK.	NČ DČ	ROK P.	OD	ŠT. DEL.
GORENJE SERVIS	dipl. ing. računalništva ali dipl. ing. elektrotehnike	programer — načrtovalec	3	nč	8	7.000	1
GORENJE TOPLOTNE ČRPALKE	ekonomist	vodja financ in računovodstva	4	nč	8	7.500	1
GORENJE TOPLOTNE ČRPALKE	ekonomist	samostojni referent ekonomike trženja	3	dč	8	6.700	1

Teden upokojencev občine Velenje

Zveza društev upokojencev občine Velenje je tudi letos zgledno organizirala »Teden upokojencev«, ki je potekal od 25. do 30. junija. Prve štiri dni so se upokojenci med seboj pomerili v rekreativnih in športnih tekmovanjih, petek je bil v znamenju kulture s prireditvijo »petje na vasi«, teden upokojencev pa so sklenili v soboto na Rogli. Čeprav so med upokojenci športna tekmovanja zgolj simbolična in predvsem zabavna, je večina ekip vsa tekmovanja vzela zelo resno in »borbeno«. Za vsa tekmovanja lahko brez pretiravanja rečemo in ocenimo, da so bila zelo izenačena. Razveseljivo je tudi to, da se na tekmovanjih vse pogosteje pojavljajo tudi ženske ekipe, ki se enakovredno kosajo z »močnejšim« spolom.

Sicer pa je bil 5. po vrsti teden upokojencev predvsem namenjen srečanju starejših, ki jim je ob uživanju zasluženega pokoja, to edino razvedrilo. Nekateri med njimi se sicer še aktivno vključujejo v vsakodnevno dogajanje, veliko pa je tudi takih, ki jim je to edino razvedrilo in zadovoljstvo. Ob tem se sklepajo nova poznanstva, prijateljstva in končno občutek, da kljub letom niso sami. Prav zato gre priznanje Zvezi društev upokojencev občine Velenje, ki z vso pozornostjo skrbi in neguje omenjena srečanja. Pohvaliti velja tudi vsa štiri društva upokojencev — Šmartno ob Paki, Šoštanj, Pesje in Titovo Velenje, ki so veliko naredila, da so srečanja in športna ter rekreativna tekmovanja potekala uspešno, predvsem pa brez vseh zapletov in težav. Sicer pa tudi pri upokojencih — tekmovalcih velja pravilo: važno je sodelovati, ne zmagati.

Streljanje z zračno puško

Prvi dan v tednu upokojencev, v ponedeljek, so se najprej pomerili upokojenci v streljanju z zračno puško. Tekmovanje je bilo v prostorih strelske družine Mrož v Titovem Velenju, organiziralo pa ga je velenjsko društvo upokojencev. Sodelovalo je sedem petčlanskih ekip in sicer: Šoštanj in Pesje s po eno Šmartno ob Paki z dvema in Titovo Velenje s tremi ekipami.

Rezultati so bili naslednji: 1. DU Titovo Velenje I, 2. Šmartno ob Paki I, 3. Titovo Velenje II. Med posamezniki je pri moških zmagal Stane Rek (171 krogov), drugi je bil Jože Orlačnik (166) in tretji Franc Oštir (162); med ženskami je bila najboljša Kristina Jehart (161), druga Fanika Razbornik (133); prehodni pokal zveze društev upokojencev je prejela prva ekipa društva upokojencev Titovo Velenje.

Strelci so pokazali, da imajo še mirno roko

Kegljanje

Drugega dne v tednu upokojencev so se tekmovalci pomerili v kegljanju na kegljišču TEŠ-a v Šoštanju. Nastopile so tri moške in ena ženska ekipa. To tekmovanje je postalo zanimivo in tudi uspešno za upokojenke, saj so se enakovredno kosale z moškimi. Tekmovanje je brezhibno organiziralo društvo upokojencev iz Šoštanja.

Prvo mesto in prehodni pokal so osvojili kegljači velenjskega društva, ki so podrlji 385 kegljev, drugo so z borbeno igro zaslužno osvojile kegljačice DU Titovo Velenje, ki so »položile« 334 kegljev, tretji pa so bili z 296 keglji šoštanski upokojenci. Med posamezniki se je najbolj izkazal Slavko Hudarin iz Šoštanja (198), drugi Maks Krumpačnik iz Šoštanja (170) in tretji Darko Zdovc iz Titovega Velenja (150); med upokojenkami so bile najboljše: Vojka Dračkovič, Zora Dobeljšek in Slavica Vrhovnik, vse iz Titovega Velenja.

V kegljanju so se predvsem izkazale tekmovalke velenjskega društva upokojencev

Baliranje

Vse kaže, da se je baliranje uveljavilo tudi v naših krajih, čeprav so z njim najprej pričeli Primorci. Danes imamo v Titovem Velenju med upokojenci že nekaj dokaj izenačenih ekip in da je res tako se je pokazalo tudi na tekmovanju upokojencev-balinarjev v tretjem tekmovalnem dnevu v Pesju. Organiziralo ga je tamkajšnje društvo upokojencev, pomerile pa so se štiri štiričlanske ekipe, iz Titovega Velenja, dve in po ena iz Pesja in Šmartnega ob Paki. Do zadnjega meta je bil boj napet in negotov.

Končni rezultati so bili naslednji: 1. Titovo Velenje I, 2. Pesje, 3. Titovo Velenje II. Zapišimo, da se za ta šport zelo resno zanimajo vsa društva upokojencev v občini Velenje, to kaže tudi to, da bo Šmartno ob Paki dobilo balinišče te dni, Šoštanju pa se ta sreča obeta prihodnje leto.

Kako vreči kroglo, da bo najbližje balincu

Šah

Četrty dan tedna upokojencev je šoštansko društvo v prenovljenih prostorih brezhibno organiziralo tudi šahovsko tekmovanje. Izenačenost med ekipami je bila tudi pri šahu velika, saj se vse do zadnje poteze ni vedelo, kdo bo zmagoval. Sodelovale so ekipe iz Titovega Velenja (2) in po ena iz Šoštanja in Pesja.

Zmagala je prva velenjska ekipa, drugi so bili Šoštanjčani, tretji pa šahisti druge ekipe DU Titovo Velenje. Prvo in drugo mesto sta osvojila Ivan Hojan in Ludvik Kovač iz Titovega Velenja, tretji pa je bil Martin Razbornik iz Šoštanja. Ekipno so pokal osvojili šahisti Velenja, sicer pa na vsakem tekmovanju podelijo tudi prehodni pokal, diplome in knjižne nagrade.

Še nekaj potez in nekdo bo »mat«

Zaključek na Rogli

Ze nekaj let zapovrstjo zveza društev upokojencev občine Velenje sklene teden upokojencev na rekreativno-turističnem centru Rogla. V soboto, 30. junija, so na ta lep del Pohorja popeljali približno 300 upokojencev, ki so jih po dogovorjenih socialnih kriterijih izbrala posamezna društva upokojencev. Nekateri so na Rogli že bili, tisti, ki so prišli prvič, pa Rogle — lepote Pohorja, niso mogli prehvaliti.

Dopoldan so se udeleženci najprej pomerili v raznih zabavnih igrah, kot so metanje pikada, krogov na steklenice, žogice v tarčo, v streljanju z zračno puško

in podobno. Nekaterim je šlo dobro od rok, drugim manj, nihče pa se ni preveč jezil, če je preveč zgrešil. Igre so bile seveda namenjene predvsem sprostitvi in zabavi, še najmanj prestižu zmagovalca, čeprav so bile tudi simbolične nagrade dovolj mikavne. Ze dolgo se prenekateri upokojenec ni nasmeljal tako iz srca in do solz, kot tokrat. Nekaterim ni bilo do iger, zato so ob kozarčku in s harmonikarjem raje zapeli, pa kljub letom na travnatem plesišču tudi zaplesali. Razvedrilnemu delu je sledilo zaslužno kosilo, zatem pa so najuspešnejšim na posameznih igrah podelili nagrade, za prijetno razpoloženje, ki se je stopnjevalo iz ure v uro, pa je poskrbel ansambel iz Šmartnega ob Paki.

Ulov rib

V četrtek ob 17. uri se je na velenjskem jezeru pričelo tekmovanje v ulovu rib v ekipni in posamični konkurenci, ki ga je pripravilo velenjsko društvo upokojencev. Sodelovalo je pet ekip iz Titovega Velenja in dve iz Šmartnega ob Paki, posamično pa še tekmovalci iz Pesja. V ekipi Titovega Velenja sta bili tudi dve tekmovalki, ki sta se odlično izkazali pri namakanju trnka. Tri ure so se tekmovalci trudili, da bi ulovili kar največ rib, zmagovalci je namreč tisti, ki doseže največjo skupno težo ulovljenih rib. Ob 20. uri je republiški sodnik Ivan Zupanc, ki je tekmovanje odlično vodil po vseh ribi-

skih predpisih, prekinil ulov. Začelo se je tehtanje, natančno in pošteno.

Ekipno je prvo mesto osvojila tretja ekipa DU Titovo Velenje (1475 gramov) pred velenjsko drugo ekipo (1000 gramov) in prvo ekipo Šmartnega ob Paki (450 gramov); med posamezniki je pri moških največ rib ujel Franc Oštir, drugi je bil Jože Jurko (oba Titovo Velenje), tretji pa je bil Ferdo Polak iz Pesja; med vsemi udeleženci je bila daleč najuspešnejša Jožica Svagelj (1050 gramov), druga pa je bil Angela Skela. Prehodni pokal je osvojila tretja ekipa DU Titovo Velenje.

Tehtanje je bilo zelo natančno, saj vsak gram prinaša točko.

Petje na vasi

Tradicionalni kulturni dogodek, ki ga upokojenci vsako leto uvrstijo med prireditve v tednu upokojencev in si zasluži posebno pozornost je petje na vasi. Letos je bila ta prireditev pred domom upokojencev v Šmartnem ob Paki, ki jo je organiziralo tamkajšnje društvo. Nastopili so: moški pevski zbor DU Šmartno ob Paki, moški in ženski zbor DU Titovo Velenje, mešani pevski zbor DU Šoštanj in pobrateni ženski zbor »Jelka« iz Slovenj Gradca, ki so vsakoletne gostje tedna upokojencev velenjske občine. Vsak zbor je zapel tri pesmi po lastni izbiri, program pa je popestrila folklorna skupina iz Šmartnega ob Paki.

Kljub temu, da ta prireditev ne sodi v tekmovalni program, se je vsak zbor trudil po svojih najboljših močeh, zapel pesmi lepo in ubrano, za kar so jim številni poslušalci iskreno zaploskali. Pevci društev upokojencev so nas že nekolikokrat razveselili in tudi tokrat je bilo tako. Posebne pozornosti na tem srečanjuje bil deležen najstarejši Franc Klančnik, ki že vrsto let uspešno vodi moški pevski zbor društva upokojencev Šmartno ob Paki, ki je uvodoma zapel tudi himno upokojencev.

Vsi zbori so ubrano zapeli

Kaj še dodati? Morda le to, da je takšno srečanje za upokojence nepozabno, še zlasti za tiste, ki bolj poredko ali nikoli ne gredo na podobne prireditve. Mnogi so odšli domov z nepozabnimi vtisi, še posebej tisti, ki so bili tam prvič. Ni manjkalo tistih, ki so imeli od sreče solzne

oči; niso namreč mogli verjeti, da so jih društva povabila na Roglo in da kljub letom in osamljenosti niso pozabljeni. Želja vseh je enaka: radi bi še prišli, če jih bodo le povabili. Svoje je k prisrčnemu razpoloženju gotovo prispevalo tudi vreme.

BOGDAN MUGERLE

AutoShop

SERVIS RENAULT — FIAT
Kosovelova 16, Titovo Velenje
Tel.: 855-975

VAS VABI, DA IZKORISTITE UGODNO PONUDBO:

- amortizerjev, akumulatorjev, avtokozmetike
- brisalcev stekla, čistilcev zraka, olja in nafte
- disk ploščic za zavore, zavornih oblog
- nihajnih rok, svečk, vseh vrst sklopov
- volanskih končnikov

vsak dan od 7. do 19., ob sobotah pa od 8. do 12. ure!

Še bomo prišli . . .

Na zaključku tedna upokojencev na Rogli so bili upokojenci vseh štirih društev iz Titovega Velenja, Šoštanja, Pesja in Šmartnega ob Paki. Zanesljivo ni bilo udeležencev ali udeleženke, ki ne bi bil vesel in srečen. Po enega iz vsakega društva smo povabili na krajsi klepet.

Manica Čelofiga

JOZE VIDEMSEK iz Šoštanja: »Upokojil sem se leta 1966, prej pa sem delal na rudniku. S pokojnino sem zadovoljen, če bi le takšno dobival še naprej. Imam srednje veliko kmetijo in na njej je vedno veliko dela. Poprimem za vsako delo, orjem, kosim in podobno, pred leti pa sem zgradil tudi hišo. Edina težava, ki jo imam, je poškodovana noga, drugače pa se na zdravje ne morem pritoževati. Prvič sem na srečanju na Rogli, doživljam pa nepozabne trenutke. Zelo sem vesel, da so me povabili.«

LUDVIK VEUTHAUS iz Pesja: »Delal sem v jami na rudniku, leta 1972 pa sem se upokojil. Pokojnina ni velika, saj sem takrat, ko sem se upokojil, zaslužil malo, odvisna pa je seveda od višine zaslužka. Sicer pa sem viden skromnosti in kar gre. Težave imam s srcem, zato bolj mirujem in težkih ter napornih del ne opravljam. Na izlete bolj malo hodim, tudi na podobna srečanja ne. Danes sem prvič na Rogli in le danes ne bi bil tukaj, če me ne bi povabili. Počutim se enkratno in sem jim zelo hvaležen.«

ANGELA FRIŠKOVEC, iz Titovega Velenja: »Pred tremi leti mi je umrl mož in po njem imam zelo skromno pokojnino, komaj nekaj čez 2000 dinarjev. Za silo je, kaj posebnega si pač ne morem privoščiti: na vso srečo sem vajena skromnega življenja. Delati veliko ne morem, kaj malega postorim le po stanovanju. Pred kratkim sem še padla in čutila bolečine po vsem telesu, upam pa, da bo vse skupaj kmalu minilo. Nimam besed, da bi z njimi izrazila veselje in zadovoljstvo, da so me povabili na Roglo. Iz vsega srca sem jim hvaležna. Sem zelo osamljena, zato sem takšnih srečanj še toliko bolj vesela. Rada bi prišla še kdaj, če bom le povabljen, vse pa je seveda odvisno od zdravja in počutja.«

FRANC DOBNIK iz Šmartnega ob Paki: »Štiri leta sem že upokojen, prej sem delal v rudniku, 25 let na čelu jame, nato pa v jamskem skladišču. S pokojnino sem zadovoljen. Doma imam majhno kmetijo, dela nikoli ne manjka in z ženo imava kar precej dela. Sicer se kljub posledicam iz jame lotim vsakega dela, že zaradi ohranjanja telesnih moči. Na Rogli sem bil že večkrat, tudi prej, ko sem še hodil v službo. Takšno srečanje upokojencev je nepozabno in koristno. Tu se srečamo nekdanji sodelavci, mnogo je takih, ki redkokdaj grejo kam in prav za njih bi takšna srečanja morala biti pogostejša.«

Raziskovalni tabor Zavodnje 90

Nove ideje — učimo se drug od drugega«

Ceprav so se že začele počitnice, se vrata podružnične šole v Zavodnjah niso zaprla. Namesto otrok te idilične vasice so se v učilnice »naselili« udeleženci raziskovalnega tabora Zavodnje 90. Tako kot lani ga je tudi tokrat, letos drugič, organiziral kulturni center Ivana Napotnika iz Titovega Velenja.

Ce so bili za pripravo prvega tabora lani »krivi« rezultati gibanja Mladi raziskovalci za razvoj občine Velenje, so organizatorji ob teh letos spodbudili še rezultati 35 lanskih udeležencev. »Pravzaprav že na samem začetku smo načrtovali, da bo postal raziskovalni tabor tradicionalen. Kaj od njega pričakujemo? Predvsem preraščanje okvirov gibanja znanost mladini, ki je v velenjski občini nadvse uspešno. Da je takšen raziskovalni tabor nadgradnja gibanja, so tako raziskovalci kot njihovi mentorji že dokazali. Mladi, polni idej in znanja se v njem na najboljši način spoznajo z raziskovalno dejavnostjo, mentorjem pa takšno delo na terenu omogoča

mного bolj pristen stik z njimi in nadaljevanje dela na svojem področju. Iz lanskih in letošnjih izkušenj ugotavljamo, da ti mladi raziskovalci v naše strokovno delo vnašajo nove ideje, zamisli, skratka, da se učimo eden od drugega,« je ob našem obisku v taboru poudaril vodja in mentor ene od etnoloških skupin Jože Hudales.

40 mladih raziskovalcev lani začeto delo na področju zgodovine, geografije, etnologije, naravoslovja, ekologije Zavodnje nadaljujejo. Tako na primer je ena zgodovinska skupina iz že znanih podatkov iz literature, virov, katastrskih map in ledinskih imen izdelala arheološko topografijo, druga je proučevala novojšo zgodovino Zavodnje, zlasti vprašanje predvojnih in povojnih žetev; etnološka skupina se je glede na izjemno bogato stavbno dediščino v Zavodnjah in Kavčnikovo domačijo lotila razvoja stavbarstva in hkrati etnološko obdelala način življenja najnižjih socialnih slojev v kraju od začetka 20. stoletja do danes,

samotne kmetije, zbirala pesemsko in pripovedno izročilo; geografska je ob socialno geografski podobi kraja v novejšem času posebno pozornost namenila možnostim razvoja kmečkega turizma; vpliv onesnaženosti zraka na rastlinstvo je bila tema naravoslovne skupine, ki je skupaj z ekološko poskušala pri delu zajeti vse oblike degradacije življenjskega prostora v Zavodnjah, zlasti onesnaženost voda. Ničmanjše pri vsem tem pa ni delo posebne skupine, ki so jo sestavljali fotografi, snemalci skupina risarjev, računalničarjev.

Ponujene prilagoditve so se torej tisti, ki so hoteli nekoliko boljše spoznati raziskovalno dejavnost na področju naravoslovnih in družbenih ved, oprijeli z vsemi štirimi. Zato ni nič nenavadnega to, da je bila letos med udeleženci več kot polovica starih znancev tega tabora. »Človeku lahko takšno delo samo koristi, izgubiti nima kaj,« je komentirala razlog za sodelovanje v taboru Zavodnje 90 Manica Čelofiga. »To je izziv za nas in zakaj se ga ne bi oprijeli. Osnove raziskovalnega dela mi bodo prišle prav, pa naj bom nadaljevala šolanje kjerkoli.« Delo je pestro, zanimivo, sploh letos, ko v ekološki skupini, kjer deluje, posebno pozornost namenijo raziskavi tal. Biti na terenu, beležiti vse, na kar pri tem naletijo, je sicer naporno, toda zadovoljstvo ob doseženem potem toliko večje.

Najmlajši udeleženec tabora Zavodnje 90 Klemen Rožič o njem, njegovem pomenu in namenu razmišlja prav tako kot Manica. Delo na terenu je veliko bolj zanimivo kot za mizo ali v solških klopih, pa čeprav zahteva od vsakega mnogo več znanja, o določeni stvari, spretnosti, nazadnje tudi fizične pripravljenosti. »Delujem v geografski skupini in pri raziskovanju možnosti za razvoj kmečkega turizma v Zavodnjah smo prišli člani skupine do zanimivih zaključkov. Večina kmetov tod okoli še namreč ni pripravljena za tovrstno dejavnost. Glavni pomislek, ki ga ob tem

Manica Čelofiga

Klemen Rožič

Mladi raziskovalci pri svojem delu

imajo, je prihodnost turizma v kraju ob tako onesnaženem zraku.«

Po obdelavi Zavodnje po dolgem in počez bomo mlade, ki jih raziskovalno delo zanima, ki bi radi pridobili znanje »vnovčili« še na raziskovalnem področju, gotovo srečali prihodnje leto na drugi lokaciji. Morda na Paškem Kozjaku, Plešivcu ali Sentilju.

Čas za klepet z nami so udeleženci našli tik pred kosilom. Mimogrede smo namreč zvedeli, da

se ne dajo radi motiti med delom.

Mi smo se vračali v dolino z ugotovitvijo, kako prav imajo tisti, ki trdijo, da na mladih svet stoji. Mladi raziskovalci, udeleženci tabora Zavodnje 90, pa nadaljevali delo, zaradi katerega so v ta kraj pravzaprav prišli. Ob našem obisku je nastal tale pričujoči zapis, o njihovem delu in rezultatih pa bo pričala knjiga, ki bo izšla v zbirki Šaleški razgledi.

— tap —

Iz muzeja Velenje

Zgodilo se je . . .

5. JULIJA

LETA 1951

V časopisu Vestnik, ki so ga izdajali v Mariboru, je bil objavljen članek z naslovom »Priredili bodo teden čistoče«:

»V tem mesecu bodo priredili v šoštanjem okraju Teden čistoče. V tem tednu so si šoštanjčani zadali nalogo, da bodo uredili park, očistili dvorišča, trge, itd.«

S takšnimi in podobnimi tedni čistoče bi veljalo nadaljevati, saj vsi dobro vemo, kakšno je naše okolje danes.

LETA 1953

V Savinjskem vestniku je bilo na ta dan objavljeno več krajsih člankov s skupnim naslovom »Iz Šmartnega ob Paki«. Prvi članek ima naslov »Odlučili so se . . .«:

»Zadnjič smo poročali, da so bila mnenja glede načrtov za novo šolsko poslopje deljena. Večina je bila proti paviljonskemu sistemu. Bilo je namreč rečeno, da forsira Ljubljana paviljonsko zidavo, kar bo, kakor se je naknadno dognalo, ne odgovarjajo dejstvu, zato smo naročili nov načrt, ki bi ustrezal našim potrebam in razmeram. Zadnje nedeljo pa je bil nov načrt že razveljavljen v Prosvetnem domu in ljudem na pogled. Zbralo se je precejšnje število ljudi, ki so ta načrt pod strokovnim vodstvom pregledali. Odlučili smo se in ga sprejeli. Tako upamo, da se bo sedaj z delom čimprej pričelo.«

Šmartno ob Paki je svojo prvo šolo dobilo že leta 1833. Za 2000 goldinarjev sta jo s pomočjo svojih vernikov zgradila šmarški župnik in braslovski dekan. Leta 1879 so zaradi velikega števila otrok šolo razširili z nakupom Friderichove hiše, ki so jo preuredili v šolo. V eni izmed prejšnjih števil Našega časa pa sem opazil obvestilo, da podjetje, ki ima danes v tej bivši šoli skladišče, zgradbo prodaja najboljšemu ponudniku. Toda tudi v času tržnega obnašanja ne bi smeli pozabiti, da gre za zgradbo, ki so jo z lastnimi sredstvi zgradili krajsani Šmartnega in okolice, in da zato ta zgradba pripada le njim in ne najboljšemu ponudniku!

Druga novica pa ima naslov »Gasilsko društvo proslavlja svojo 50-letnico«:

»12. julija bo tukajšnje gasilsko društvo slovesno proslavilo svoj 50-letni obstoj. Celotni program prireditve bo razviden na lepikah. K 50-letnemu plodnemu delovanju v korist skupnosti iskreno čestitamo.«

LETA 1962

Ker v teh dneh svoj stanovski praznik praznujejo tudi velenjski premogarji, je prav, da posvetimo nekaj vrstic tudi njim. Objavili bomo koledar prireditev ob rudarskem prazniku leta 1962:

»Letošnje praznovanje rudarskega praznika in Dneva borcev bo prav pestro in živahno praznovano. Za tri dni bomo odložili vrtalne strojčke, orodje ter skrbi težkega rudarskega poklica ter se sprostili in razveselili ob našem stanovskem prazniku. Ne bi bilo prav, da opustimo tradicije naših prednikov.«

Na rudarski praznik, 3. julija pa krenemo v naravo. Pripravljen je množičen izlet v gozdove, sončna rebra Paškega Kozjaka, na vrh Špika in končno k zabavnemu programu v planinskem domu. Na predvečer bo zagorel z vrha Špika zmagovalen kres, v čast Dnevu borca in v pozdrav rudarskemu prazniku. Da bo izlet res množičen, bodo vozili avtobusi 3. julija iz Velenja do Pake. Prevozi bodo neprekinjeni dopoldne od 7.—9. ure ter s povratkom istega dne iz Pake od 19.—21. ure. Prihod izletnikov naj bi bil v dopoldanskih urah, predvsem od pričetka slavnostnega zborovanja, prihoda partizanskih patrolj, t. j. do 11. ure. Tu se zberejo med drugimi tudi pevski zbor »Svobode« Velenje in rudarska godba. Proslava in program bo izveden v čast Dneva borcev, v spomin vseh padlih za svobodo in priznanje revolucionarnemu boju naših narodov. Po proslavi in pogostitvi se prične prosta zabava. K razpoloženju bo prispevala »holcerska« godba z vižami iz petih instrumentov. Prav sigurno bo razgibala mlade in stare dobra kapljica z Bizeljskega. Za razvedrilo in merjenje sposobnosti bo organizirala strelska družina Velenje nagradno streljanje z bogatimi nagradami. Naj navedem samo koštruna, ročno uro, likalnik, itd. Planinsko društvo kot gostitelj, se je krepko pripravilo za ta dan. Na zalogi bo dovolj svežega mesa, pijače vseh vrst, enolončnic po izbiri ter tudi specialitet po naročilu. Zabavni prostor bo urejen na prostem in v samem domu. Razvedrila bo torej za vse dovolj. V kolikor bi nam za 3. julija ponagajalo vreme, bomo izlet preložili na naslednji dan, 4. julija.«

DAMIJAN KLJAJIČ

Tudi to se dogaja v Šoštanju

Zadnje čase lahko vsi skupaj spremljamo, kako stari Šoštanj spet pridobiva na ugledu. Obetavni začetek oživljanja z arhitekturno prenovo daje upanje, da bo v še nedavno odpisanem mestu spet mogoče prijetno živeti. Ureditveni načrt Šoštanja je pred kratkim »požegnala« tudi občinska skupščina. Vedeti je treba, da je s tem zaokrožen skoraj petletni trud, da bi dobili celovito prostorsko vizijo o razvoju tega dela mesta. Gre seveda za del starega mestnega jedra na levem bregu Pake. Za velik del mesta na drugi strani reke, pa načrtov za celovito arhitekturno prenovu žal še ni.

Ali se bodo zdaj še vedno delujoči uničevalci mestne

identitete preselili na desni breg Pake? Kako bi si sicer drugače razlagali »skrivnostno dogajanje«, pred vsem znano slaščičarno Movh? Začelo se je letos spomladi, ko smo opazili, da dreves pred slaščičarno nenadoma ni več. Kmalu je bilo jasno, da ne gre samo za vzdrževalna dela, vendar kaj bo tukaj nastalo, se je lahko samo ugibalo. Počasi so nastajali zametki neke betonske konstrukcije, torej bo nekaj novega. Čeprav je vse skupaj vzbujalo dvom, sva se odločila, da je najbolje počakati, da dobi vsa ta reč končno podobo. Vendar se tudi danes, ko to piševa, ne moreva znebiti občutka, da stvar še ni končana. Ne glede na to, se lahko ugo-

Pogled s Titovega trga

tovi, da gre za neko vrsto stebričnih svetilk. Le-te povezujejo težke betonske preklade. Neznani avtor je torej uporabil dva izmed najstarejših arhitekturnih elementov, ki ju je precej nenavadno oblikoval. Stebri so glede na težke preklade zelo vitki, zato optično vzbujajo strah, da se bo vse skupaj podrlo. Ukrivljena preklada, pa še najbolj spominja na volovsko vprego. Na sredini se stebrišče razpre ter s tem obiskovalčev pogled usmeri na fasado obstoječega objekta, kjer pa lahko opazimo le banalni dilatacijski stik.

Ce že avtorju odpustimo nepotrebno »igračkanje« z arhitekturnimi simboli (ni čudno, da je V. Kojc vse skupaj »krstil« za »JAPONSKO CUDO), pa je težje sprejeti dejstvo, da je z novo ureditvijo odvzeta nekdanja intimnost senčnega prostora, kjer so se zbirali šolarji. Ožje so tudi prej široke peš poti, ostri vogali pa silijo pešca, da hodi v »vinkel«. Celotna površina, pa je tlakovana s cenenimi Vegradovimi tlakovanci, ki jih je v našem prostoru občutno preveč. Avtorju se ni zdelo potrebno novo ureditev navezati na objekt v ozadju, kaj šele, da bi poskušal iskati identiteto Šoštanja.

Po taki bolj arhitekturni oceni neke ureditve, se vedno pojavi tudi vprašanje o namenu. Je bilo res potrebno zapravljati denar za nek formoklazmičen experiment, za neko »črno gradnjo«, ki s Šoštanjem nima veliko skupnega?

Janez Gregorc iz Ljubije

»Šolal sem se v štirih državah«

»Kmet, pesnik, velik šalji-vec, pa še iz vrst visoke inteligence sem,« pravi Janez Gregorc, Rajsterjev iz Ljubije pri Mozirju. Pa še res je, bi lahko dejali. Med visoko inteligenco sodi, ker se je »šolal« v štirih državah, pri čemer seveda ne misli povsem resno. Kmetuje na 13 hektarjev veliki kmetiji, šteje 57 let in torej sodi v generacijo, ki je prvi razred obiskovala v stari Jugoslaviji. Z okupacijo je predsedal v nemško šolo, na osvobojenem ozemlju je bil v partizanski šoli, po vojni pa je seveda nadaljeval z guljenjem šolskih klopi nove Jugoslavije. »Šolal« se je torej v kar štirih državah, seveda pa kot priznan šalji-vec tega ne govori preveč resno. Na vprašanje kakšne šole resnično ima, je ustrelil, »edina resna šola, ki sem jo kdaj obiskoval, je bila — avtošola.«

Zaradi vsega tega mu ni preveč žal, saj mu je vse kar se je v življenju naučil prišlo kar prav. Računati zna zelo dobro, zgodovina in zemljepis za kmeta ne priveda v poštev, z naravoslovjem pa je kot kmet povezan že od rojstva. Kemije bi se

moral ob nenehnem menjavanju umetnih gnojil in pesticidov vsako leto na novo učiti, slovenščine pa ne obvlada kot bi bilo treba. »Sicer pa je vprašanje kdo jo sploh obvlada, saj tudi naši najvidnejši predstavniki uporabljajo toliko tujk, da se preprostemu človeku enostavno zavrti v glavi.«

Pa to o slovenščini ne bo povsem veljalo. Janez Gregorc ima zajeten besedni zaklad, posledica tega je zlaganje pesmi, pisanje proznih del, vir tega zaklada pa veliko veselje do branja. Kmet pretirano veliko časa za pisanje in zlaganje pesmi nima, vseeno pa je zbirka njegovih stvaritev zelo zajetna. Temu hobiju, kot pravi, se posveča ob nedeljskih popoldnevih. Pesmi so predvsem pripovedne. Celo vrsto jih je napisal; naprimer o posameznih poklicih, o zdravniku, kmetu, polkmetu, tovarniškemu delavcu, uradniku, sodniku, celo novinarju in tako naprej. Posebna zanimivost je, da vsako svojo pesem tudi uglaši, sicer na osnovi kakšne stare viže, pa vendarle. »Razlog« za to je, da je včasih igral na različne

Med knjigami, citrmi in svojimi zapisi

instrumente, danes pa mu prsti stečejo le še po strunah na citrah.

Posebnost med njegovimi pesniškimi stvaritvami je pesem o zakonskem stanu. Ob prebiranju številnih pesmi o zakonu, odnosu med možem in ženo, je ugotovil, da vse prikazujejo zakon kot nekakšen jarem, zato je napisal precej kitic, ki so namenjene predvsem dobrim stvarim v zakonski zvezi, zvestobi in toplini doma. Ima pa o pesništvu posebno mnenje. »Bolj cenim epiko kot liriko. Kmetje nimamo časa na pretek, zato raje beremo pesmi, ki v nekaj besedah povedo vsebino zgodbe. Lirika je za tiste, ki pridejo popoldne iz službe in imajo čas in voljo premišljevat o tem kaj je hotel pesnik

povedati z zapletenimi besednimi zvezami.« Napisal je tudi nekaj proznih del in eno med njimi je nekako v nasprotju z gornjo izjavo o pomanjkanju časa. To je drama iz kmečkega življenja, ki naj bi trajala kar 14 ur, pa spet ni časa, da bi jo skrajšal. Sicer pa ima doma veliko knjig, naročen je na precej časopisov in revij, da bi vse v celoti prebral, bere pa veliko, znova nima dovolj časa.

Pa še njegov pesniški »avtoportret: Sem visoko izobražen mož, skoraj vsakemu delu kos, vse kar zmore vsak prostak, zmorem tudi jaz kot tak. Sem v državah štirih se učil, veliko sem se naučil, naučil sem se brat in štet, pa tudi pesmi pet.

Stanislava Borovšak

Že nekaj let zapored je ime Stanislave Borovšak povezano z gibanjem Mladi raziskovalci za razvoj občine Velenje. In to nadvse uspešno. S 25 nalogami je sodeloval njen geografski krožek na osnovni šoli Antona Aškerca v Titovem Velenju doslej in vedno najdemo njegove naloge med bodisi nagrajenimi ali celo izpostavljenimi. Tudi letos se gibanju ona in njeni mladi raziskovalci niso izneverili. Naloga Socialno geografska podoba Zavodenj je posebna komisija uvrstila med letošnje najboljše izdelke.

Ze ob prvem stiku z njo ni težko uganiti, da je tovarišica z dušo in telesom. Da pa je poleg dobre pedagogije še uspešna mentorica mladim raziskovalcem oziroma članom geografskega krožka na prej omenjeni šoli pa potrjujejo priznanja in nagrade. »Najboljša zame je naloga Trgovine v krajevni skupnosti Center levi breg. Dobro so jo ocenili na republiškem srečanju mladih geografov, tudi na Eri, nenazadnje je bil odziv javnosti dober,« pravi.

Kaj jo žene v raziskovalno delo, drugačen način podajanja svojega znanja, sposobnosti mlademu človeku, življenjski optimizem, dejstvo, da človek mora stalno nekaj početi, zanos otrok, uspehi, njihova izvirnost, pripravljenost sodelovati. »Uh, mnogo je razlogov,« komentira. V svoji dolgoletni učiteljski praksi je Stanislava spoznala veliko sposobnih otrok, ki jim pri rednem pouku ni mogla nuditi tega, kar bi si zaslužili. Zbirala jih je in jih še okrog sebe v geografskem krožku in jih na najrazličnejše načine seznanjala s kreativnim delom, spodbujala k ustvarjalnosti in razvijanju njihovih sposobnosti. »Jaz sem na začetku samo kamenček, moji velik kamen, ob koncu raziskovalne naloge nekateri med njimi postanejo že cele skale,« je skromna. Poleg vrste drugih je tudi slednja ena njenih vrlin.

Sogovornica je redka osnovnošolska tovarišica, ki ji je vključitev v gibanje kot je Mladi raziskovalci za razvoj občine Velenje vse prej kot breme. Skrb narediti nekaj za nadarjene otroke je veliko večja in dragocenejša kot vrednost njenega

Stanislava Borovšak

prostega časa, drugega dela, ki ga pri raziskovanju ne manjka, ... »Če imaš veselje do dela, do predmeta, dovolj ljubezni do otrok, če jemlješ to kot konjiček in ne delovno obveznost, če ti pri tem gre za vse kaj drugega kot materialno korist, je uspeh zagotovljen.« Slab odziv svojih kolegov in kolegic Stanislava opravičuje, češ med študijem jih šola ni pripravila na takšen način dela, zaradi okolja, in končala: »Tu si izpostavljen. Tu se moraš dokazati in biti pripravljen določeno kritiko tudi sprejeti.«

Cez pet let se bo upokojila. Toda samo uradno, kajti dokler ji bo dopuščalo zdravje bomo njeno ime našli med mentorji spet kakšne kakovostne raziskovalne naloge. »Tako pravzaprav moram nadaljevati,« razmišlja. Konec koncev jo k temi skorajda sili veliko zanimanje otrok za raziskovalno delo, njihova sposobnost, izvirnost, ustvarjalnost in tudi njena žilica po nenehnem iskanju nečesa novega, zanimivega. Sedanji obliki gibanja ničesar ne zameri. Morda le to, da bi nekoliko širše odprlo vrata iz občinskega prostora tudi za osnovnošolske raziskovalce. Kar je pridobila s prakso bi Stanislava rada »spravila« v teorijo. Morda bo le spodbudila koga od svojih sodelavcev in sodelavk za tovrstno obliko dela.

Ob raziskovalnih taborih, nalogah sodelavke fakultete za geografijo, mentorja klubov OZN seznama knjičkov še ni konec. Rada potuje, sama organizira kakšen izlet, doma — Uh, vedno se najde delo.

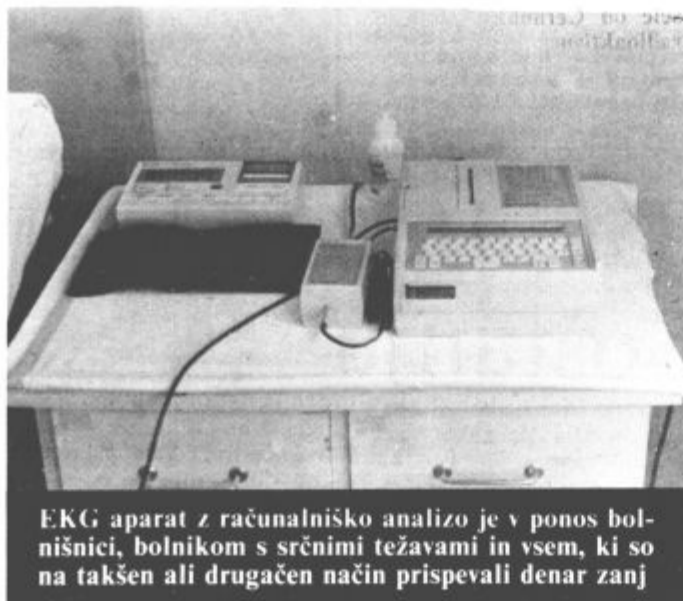
Naši sogovornici torej ne manjka volje in idej, otrokom ne spodbud, mi pa pravimo — joj, še veliko takšnih tovarišic. Veliko uspehov pri raziskovanju vam želimo!

Izkupiček dobrodelnega koncerta za nakup EKG aparata za bolnišnico Topolšica

Solidarnost ne pozna meja

Naj so si časi še tako težki in nenaklonjeni velikim nakupom, so tu ljudje, ki znajo prisluhniti in pomagati tam, kjer je najbolj potrebno. Veselje, radost in prejšnji mesec nameščen EKG aparat v bolnišnici Topolšica najbolj zgovorno dokazujejo, da solidarnost ne pozna meja, ne plitkih žepov. Sicer pa človekoljubnost za našo občino ni nič novega.

Dobra zamisel člana ansambla Slovenski muzikantje, volja, akcija in 1792 prodanih vstopnic za koncert v Rdeči dvorani v Titovem Velenju v drugi polovici preteklega leta so »krivci«, da se danes bolnišnica Topolšica ponaša z najsodobnejšim EKG aparatom proizvajalca Marquette Electronics Inc.

EKG aparat z računalniško analizo je v ponos bolnišnici, bolnikom s srčnimi težavami in vsem, ki so na takšen ali drugačen način prispevali denar zanj

Njegove odlike so izredno kakovosten in čist zapis motenj ritma in shemičnih sprememb srčnega ožila. Rokovanje z aparatom je enostavnejše, zaradi kakovostnega posnetka pa je tudi odločanje o terapiji natančnejše. Z njim bodo v bolnišnici Topolšica posneli na leto okrog 8000 EKG zapisov.

Našo zdravstveno ustanovo je nakup EKG aparata z računalniško analizo veljal 8800 dolarjev. 76,3 odstotka denarja zanj so prispevali občani, ki so se udeležili koncerta ter mnogi drugi posamezniki, ostalo pa so bila lastna sredstva.

Le kje je izkupiček dobrodelnega koncerta tako pametno naložen kot prav v zdravstvu. Trkanja na zavest ljudi ni, le ponos nanje, ki je marsikje že tuj. Je ob tem zahvala ansamblu Slovenski muzikantje, občanom in delovnim organizacijam, ki so prispevali denar za nakup aparature odveč? Najbrž ne, saj bo aparatura v veliko pomoč tistim občanom, ki prihajajo v bolnišnico Topolšica s težavami srca.

Dežurni gasilec Maksimilijan Pačnik

Zgode in nezgode nočnega dela

Dežurstva so za nekatere prave nadloga, za druge pa običajno delovno opravilo. Kaj hočemo, tudi dežurstva so in jih je treba opraviti vsaj tako vestno, kot redno delo, saj zlasti pri nočnih dežurstvih o trenutnih zadevah pogostokrat odloča človek sam. Seveda po svoji najbolj možni presoji in določitvi, ki mora biti najbolj ustrezna. Dežurni na različnih delovnih opravilih se srečujejo s še bolj različnimi težavami. Če so na primer na takšni dolžnosti, da jih potrebujejo ljudje, oziroma jih po telefonu pokličejo, je odnos med dežurni

in občanom lahko raznolik, prijeten in neprijeten. Še vedno so nekateri prepričani, da se lahko z dežurnim tudi poigrajo, da mu postavljajo neprijetna in neprimerna vprašanja, ki sploh ne sodijo v področje dežurnega, ga enostavno po telefonu ozmerjajo rekoč, da je tam zato, da pač odgovarja na vprašanja, tudi nemogoča.

Tokrat smo se ustavili v gasilskem domu v Titovem Velenju in poklepetali z dežurnim gasilcem Maksimiljanom Pačnikom. V velenjskem gasilskem domu je za-

Maksimilijan Pačnik med sprejemom telefonskega poziva v dežurni sobi

poslenih šest poklicnih gasilcev, od tega jih pet opravlja varnostno dežurstvo, eden pa je stalno zaposlen v gasilski servisni delavnici kjer polnijo gasilne aparate. Kadar niso dežurni, tudi ostali v dopoldanskem času delajo v tej delavnici.

Maksimilijan Pačnik je poklicni gasilec sedem let. Obiskali smo ga, ko je v petek zjutraj ravno končal de-

žurstvo. Povedal je, da sta bila v času njegovega dežurstva od 19. ure v četrtek do 7. ure v petek le dva klika kar je glede na povprečno število klicev zelo malo. Še ta dva sta bila anonimna, saj se klicatelj na predstavitev dežurnega gasilca ni več oglašil.

Sicer je Maksimilijan zupa, da so v času dežurstva najrazličnejši klici, nekaj je

tudi lažnih prijav požarov, drugi se pri klicu »zmotijo«, največkrat pa kličejo otroci. Le kdo bi si mislil! Enostavno ne vedo kaj bi v svoji igravosti počeli in pokličejo dežurnega gasilca. Kaj vse povedo in kaj jih zanima, raje ne bi napisali. Teh (ne)resnih klicev je ponavadi največ v času počitnic.

»Vse pogovore snemamo na trak. Včasih smo dežurni gasilci v zelo neprijetnem položaju, kajti občani, ki kličejo našo številko, mnogokrat ne povedo osnovnih stvari, ki so za gasilce zelo pomembni in potrebni. Najprej je namreč treba povedati kdo in od kod kliče, predstaviti se mora in po možnosti povedati tudi telefonsko številko s katere kliče, nadalje za kakšen požar ali drugo nesrečo gre in v katerem kraju. To je le nekaj osnovnih podatkov, ki so za nadaljnjo intervencijo gasilcev nujno potrebni. Sicer pa o »resnosti« požara ali druge nezgode gasilce prepriča tudi to, da za prvim klicem sledi še drugi ali

tretji. Bilo bi dobro, da bi občani, ki kličejo dežurnega gasilca, prisluhnili njegovim vprašanjem, ne pa da vztrajajo pri svojem pripovedovanju na dolgo in široko, na koncu pa bistvenih podatkov ne povedo.«

»Enkrat se mi je že zgodilo, da je občan prijavil požar, ni pa se hotel predstaviti, misleč, da je to dovolj. Bil je zelo aroganten in jeziv, češ — zato ste tam, da naprej ukrepate. Celo pri naših nadrejenih je posredoval, vendar so mu lepo povedali, da ni imel prav. Takih in podobnih dejanj je pri našem delu veliko. Naslednji primer. Poklical me je varnostnik nekega podjetja in prijavil, da z jeklenkami nekaj ni v redu. Ko sem ga vprašal za kakšne jeklenke gre, ni vedel. Niti za barvo, ki je specifična za vsebino jeklenk. Ob takih nepopolnih podatkih ne vemo kako ukrepati. Prav zato vztrajamo, ne zaradi pikolovstva, da so vsi podatki kar najbolj verodostojni,« je poudaril Maksimilijan Pačnik.

Zapišimo, da dežurni gasilec vsa opažanja, pomembne dogodke in drugo zapiše v dežurno knjigo, prav tako o njih obvesti naslednjega dežurnega.

B. Mugerle

Vaška olimpiada v Škalah

Vsako leto nekaj novega

Na vaško olimpiado, to srečanje krajanov in krajevskih skupnosti ljudje radi prihajajo, po zaslugi prirediteljev — TVD Partizan Skale, ki vsako leto pripravi nekaj novega.

Ze starim tekmovalcem Voličine, Galicije, Mislinje, Lokovice, Konovega in Škal so se letos prvič pridružili še krajanj Radovcev pri Murški Soboti.

Tudi letos je bilo srečanje na prostoru kot leta poprej — tam, kjer je še lani stal star gasilski dom. Sedaj ga ni več, kot ni več v Škalah mnogo kmetij, domačij. Prav zato so se pred leti odločili, da bodo vsaki dve leti na olimpiado vabili tudi tiste krajanje, ki so nekoč živeli v tem lepem, za nekatere najlepšem predelu naše občine.

(vos)

Kotalkanje

Za rudarsko svetilko in pokal prijateljstva

Na tekmovalstvu za pokal prijateljstva in za rudarsko svetilko v umetnostnem kotalkanju je v petek in soboto nastopilo 112 tekmovalcev iz Avstrije, Domžal, Ljubljane, Nove Gorice, Pulja, Celja in Velenja.

V posameznih kategorijah so zmagali Matej Drašček in Aleksandra Mohar iz Domžal, Andrej Gorkič (iz Ljubljane) in Anja Šetina iz Domžal, Uroš Štibilj iz Nove Gorice, pri pionirskih A pa Katja Stritih (S. Bloudek), v tej konkurenci je bila med domačinkami najboljša Nuša Ravljen na 10. mestu.

Rečica ob Savinji Namesto »olimpiade« — še boljša prireditelj

Turistično društvo z Rečice ob Savinji, ki je kraju v lanskem letu v sodelovanju in s pomočjo vseh dejavnikov, zagotovilo naslov najbolj urejenega malega turističnega kraja v Sloveniji.

Naj seveda to ne bo nikarkrno »opravičilo« za uspešnost letošnje prireditve, saj so se na Rečici res izkazali. Najprej v petek. V prostorih osnovne šole so odprli razstavo slikarskih in kiparskih del priznanih umetnikov bratov Dolenc, sicer rečičkih rojakov, obenem pa tudi gobarsko razstavo, ki jo je pripravilo celjsko društvo »Bisernica«.

lipo«, ki je bil gotovo najboljši od vseh doslej, želja vseh pa je, da bi vsaj takšen ostal še veliko let. Zares veliko ljudi od blizu in malo dlje se je zbralo sredi trga in ni jim bilo žal. Večer je namenjen predvsem domači besedi, pesmi in glasbi in domači godci in pevci so se znova izkazali, vse skupaj pa so s svojim nastopom obogatili člani slovitiga Ribniškega okteta.

V soboto so se malo bolj posvetili športu, obenem pa prvič doslej v Zgornji Savinjski dolini poskrbeli za zanimiv natečaj, tekmovalstvo, ali kakor že hočete. Savinjčani se namreč zelo radi hvalijo s »savinjskim želandcem«, upravičeno vsekakor, če je tisti »ta pravi«. Prva izvedba je bila kar spodbudna.

Nedelja je običajni višek te prireditve in tudi tokrat je bilo tako. To so seveda vesele in razvedrilne igre z močnim poudarkom na narodopisnem izročilu kraja in okolice, na katerih so letos sodelovale ekipe šestih zaselkov te krajevske skupnosti.

V deset minutah dobrih 31 metrov volne

ne in nemara ni bilo nikomur žal, da ga je preživel na Rečici. Povejmo še to, da so v dvanajsti izvedbi že deseti zmagali Pobrežani in »ljubitelji« tudi primerno proslavili. Zmaga je bila letos precej tesna, saj sta druga in tretja ekipa Rečice in Spodnje Rečice zaostali le za malenkost.

ne in nemara ni bilo nikomur žal, da ga je preživel na Rečici. Povejmo še to, da so v dvanajsti izvedbi že deseti zmagali Pobrežani in »ljubitelji« tudi primerno proslavili. Zmaga je bila letos precej tesna, saj sta druga in tretja ekipa Rečice in Spodnje Rečice zaostali le za malenkost.

J. P.

Novo vodstvo velenjskega karate kluba

Po štirimletnem obdobju so v velenjskem karate klubu izvolili novo vodstvo. Dosedanjega predsednika Petra Dovšaka, ki je bil predsednik kar 16 let, je zamenjal Dušan Donko, včasih tudi sam odlični tekmovalcec, podpredsednik je Todor Dmitrovič, sekretar Dušan Borovnik, izvolili so tudi člana novega predsedstva, nadzornega odbora, disciplinske komisije in strokovnega odbora.

Velenjski karateisti so organizirali tudi strokovni seminar, ki ga je vodil član zveznega strokovnega sveta prof. dr. Vladimir Jorga. Po seminarju so opravili še izpite za mojstrske pasove (črni pas), ki so jih za prvi dan opravili Štruc, Čehaič in Kopic iz Velenja in Stojaković iz Šoštanja.

Šoštanj odslej »ŠRK Velenje«

Konec prejšnjega meseca so se ne letni skupščini zbrali uprava, rokometaši in ljubitelji tega športa v Šoštanju. Spominimo se, članska ekipa tega rokometnega kluba je bila nadvse uspešna v minuli sezoni v drugi zvezni rokometni ligi, saj je osvojila nepričakovano peto mesto.

Na skupščini so izvolili tudi novo 15-člansko vodstvo z željo, da bi bilo srečnejše pri razreševanju zlasti finančnih zadev, kajti — kot so poudarili — klub si zaradi svojih uspehov odličnih nastopih članske vrste in enako dobrih nastopih ostalih sekcij, zasluži veliko večjo podporo kot jo je imel doslej.

Rudar: Maribor 0:5

V počastitev praznika Rudarjev so se domači nogometiši v nedeljo dopoldne sestali z ekipo Maribora. Velenjčani so v glavnem igrali z mladimi igralci, ki že trkajo na vrata prve ekipe in seveda zato med-republiškemu ligašu niso bili dorasli.

Koper je bil boljši

Nogometiši Rudarja niso ponovili uspeha izpred 10 let, ko so tedaj z zmago z ljubljanskim Slovanom prvič postali prvaki jugoslovanškega pokala na območju Slovenije. Letos so se v finalni tekmi na domačem igrišču sestali z med-republiškim ligašem Koperom. Tekma je bila zelo zanimiva, saj je zmagovalca odločilo šele streljanje 11-metrovk.

S kolesi po jadranski magistrali

Znano je, da koletiv Rudnika lignita Velenje precej pozornosti namenja rekreaciji svojih delavcev, manj znano pa je, da v tem kolektivu že več kot tri leta deluje kolesarska sekcija, v katero je vključenih 64 članov, od tega jih dvajset ni opremljenih, vsi drugi so. Čeprav jih njihov »generalni sponzor« kot pravijo temu, Rudnik lignita Velenje, pa člani za svoje podvige veliko prispevajo kar sami — 300 dinarjev članarine na mesec pobirajo. Ko je zbranega dovolj denarja, pa se odločijo za pot.

Pred kratkim so jo mahnil s kolesi po jadranskih mestih in okolihi. Pot je bila lepa in zanimiva, kolesarili pa so: Zdravko Podkoritnik, s katerim smo po vrnitvi tudi poklepetali, Drago Jamnikar, Karel Laznik, Bojan Jeseničnik in Dušan Drole, z avtomobilom pa sta jih spremljala Stanko Videmšek in Jani Zajc.

»Na poti smo bili devet dni. Za vožnjo smo jih porabili sedem, dva pa namenili kopanju in sončenju. Prevozili smo pot dolgo 1030 kilometrov. Na poti ni manjkalo težav, kolesa so nam skoraj odpovedala, mi pa smo zdržali.« je na kratko opisal dogajanje Zdravko Podkoritnik.

Letos so se kolesarji kolesarske sekcije rudnika udeležili še dveh maratonov, v načrtu pa imajo transverzalo rudarskih mest, dolgo 520 kilometrov. Pred njimi so in čakajo na njih tudi letošnji najtežji kolesarski maraton — Franja, Pohorje, Kapelski kresovi ... Trenirajo toliko kolikor jim dopušča čas, veliko so v jami, veliko s svojimi družinami, če pa je le prosta kakšna urica, potem se ravnaajo po tistem — vsi na kolo za zdravo telo.

(mkp)

Zdravko Podkoritnik je informator kolesarske sekcije rudnika.

Enajsta rudarska likovna kolonija

V soboto, 1. julija, so z otvoritvijo 11 likovne rudarske kolonije sklenili svoja prizadevanja likovniki, ki so tokrat ustvarjali samo dva izrazito delovna dneva pod mentorstvom akademskega slikarja Alojza Zavolovška ter kulturno animatorko Tatjano Hudomalj, ki je Rudnika lignita Velenje zadolžena za kulturni utrip življenja, saj lahko rečemo, da je Rudnik že kar eno celotno stoletje lep vzor v Saleški dolini, da se tudi po delu počutimo prijetno. Letos so likovniki ustvarjali v oljni in akvarelni tehniki ter perorisbi, svoja dela pa so razstavljali v soboto, 1. julija, ob 19. uri v avli direkcije Rudnika lignita Velenje, kjer so v kulturnem programu ob otvoritvi sodelovali z nadvse prisrčnim nastopom učenci iz osnovne šole Gustava Šiliha iz Titovega Velenja.

Ob tem so desetim likovnikom dela nagradili, vsak udeleženec letošnje likovne kolonije pa je organizatorju odstopil po eno delo, ki je bilo sprejeto na razstavo

L. Ojsteršek

No. 1 prodajalna tv • audio • video • micro staro za novo šlandrov trg 12 - arčan dani žalec - telefon: (063) 712-104

BOGATA PONUDBA ELEKTRO AKUSTIKE IN ZABAVNE ELEKTRONIKE!

Morda še ne veste, da v N° 1 lahko prinesete star aparat, doplačate razliko in dobite novejšega ali novega!

VSAK RABLJEN APARAT IMA GARANCIJO!

Radio in TV servis MILAN ZUPANC dopolnjuje ponudbo s hitrim in kvalitetnim popravilom na istem naslovu.

RADIO IN TV SERVIS ZUPANC MILAN SLANDROV TRG 12 63310 ŽALEC

